Auttikönkään Natura 2000 -alueen hoito- ja käyttösuunnitelma

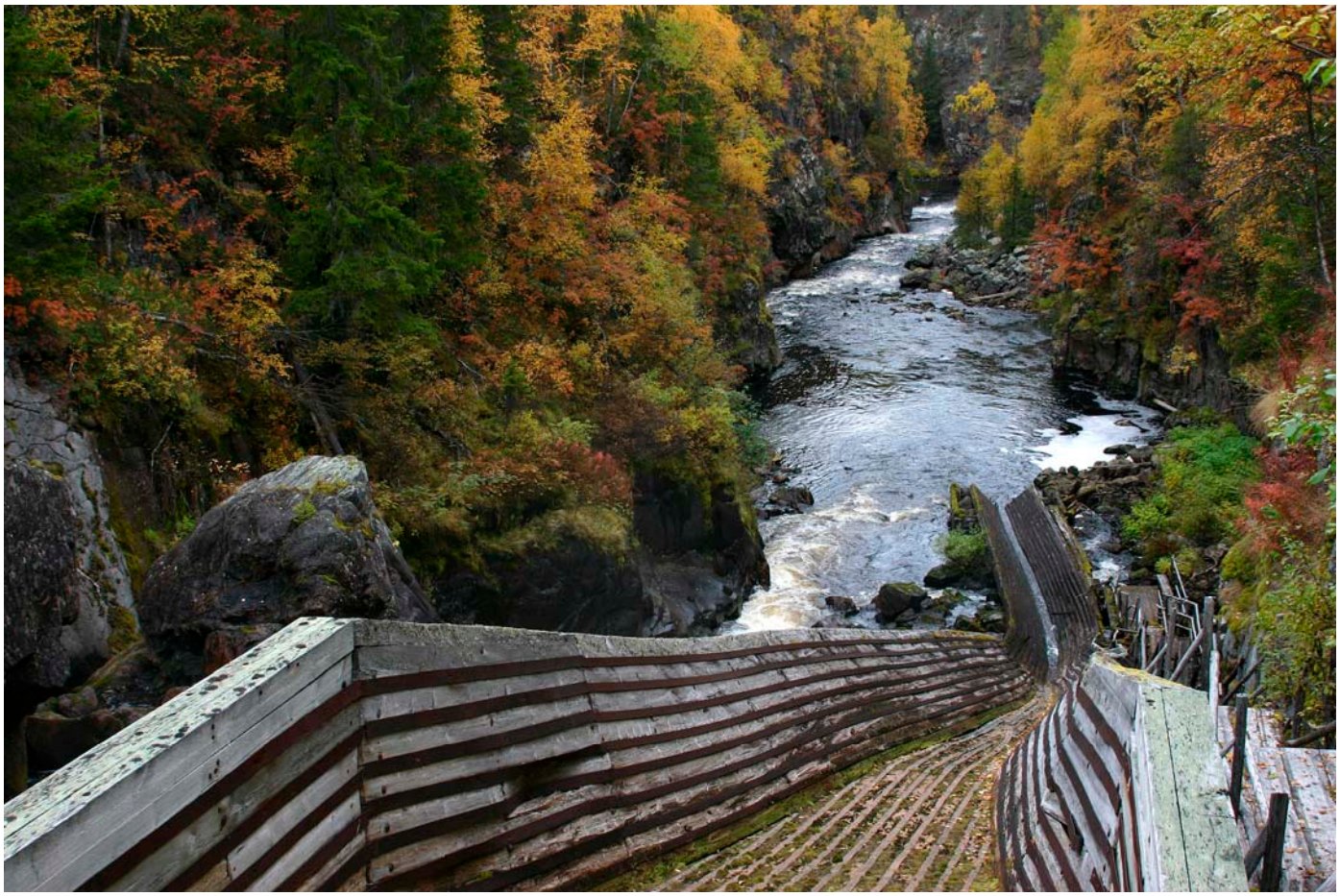

Metsähallituksen luonnonsuojelujulkaisuja. Sarja C 72

Översättning: Cajsa Rudbacka-Lax
Kansikuva: Metsähallitus / Juha Paso

© Metsähallitus 2010

ISSN 1796-2943
ISBN 978-952-446-790-2 (pdf)

Auttikönkään Natura 2000 -alueen hoito- ja käyttösuunnitelma

NATURA 2000

METSÄHALLITUS

KUVAILULEHTI

JULKAISIJA	Metsähallitus	JULKAISUAIKA	2010
TOIMEKSIANTAJA	Metsähallitus	HYVÄKSYMISPÄIVÄMÄÄRÄ	30.9.2008
LUOTTAMUKSELLISUUS	Julkinen	DIAARINUMERO	3160/623/2008

SUOJELUALUETYYPPI/ SUOJELUOHJELMA	Natura 2000, vanhojen metsien suojeluohjelma
ALUEEN NIMI	Auttiköngäs
NATURA 2000 -ALUEEN NIMI JA KOODI	Auttiköngäs FI 1301217
ALUEYKSIKKÖ	Lapin luontopalvelut

TEKIJÄ(T)	Metsähallitus
JULKAISUN NIMI	Auttikönkään Natura 2000 -alueen hoito- ja käyttösuunnitelma
TIIVISTELMÄ	Suunnittelun kohteena oleva Auttikönkään alue kuuluu vanhojen metsien suojeluohjelmaan. Sen pinta-ala on 377 ha. Auttikönkään Natura-alue sisältyi Suomen ehdotukseen Natura 2000 -alueiksi vuonna 1998. Alueen ominaispiirre ovat vanhat metsät, joita Auttijoki könkäineen halkoo. Metsät ovat luonnontilaisia yli 200-vuotiaita mänty- ja kuusimetsiä Auttijoen jyrkillä rinteillä. Lahopuuta on poikkeuksellisen runsaasti. Rinteiltä valuvien purojen ja Auttijoen varsilla on rehevämpää sekä runsaammin haapoja ja raitoja. Auttikönkään pudotuskorkeus on lähes 16 m. Auttikönkään alueen historiasta on edelleen näkyvillä uittohistoria uittorakenteineen ja sotahistoria sotilasrakenteineen. Suunnittelualueen kävijämäärän oletetaan kasvavan siten, että vuoteen 2015 mennessä kokonaismäärä on noin 25 000 (nykyisin noin 18 000) henkilöä. Virkistyskäytön kehittämisen tavoitteena on, että nykyistä palveluvarustusta parantamalla ja harkitulla lisärakentamisella luodaan edellytykset nykyistä suuremmalle kävijämäärälle. Lisääntyneet kävijät ohjataan pääosin reitistölle opastuksella ja hyvällä palveluvarustuksella. Reitistöä ja muuta palveluvarustusta täydennetään ainoastaan virkistysvyöhykkeellä. Suunnittelualueen ja sen lähialueen nykyinen palveluvarustus pidetään hyvässä kunnossa. Mahdollisesta rakentamisesta – kuten uusista reiteistä ja rakenteista – tehdään erillinen toimenpidesuunnitelma. Uhanalaisia lajeja seurataan lajikohtaisten seurantasuunnitelmien mukaan direktiivilajeja painottaen. Alueen kulttuurihistoriallisia arvoja vaalitaan harkituilla hoitotoimenpiteillä. Porotalouden ja paikallisen virkistyskäytön mahdollisuudet turvataan.
AVAINSANAT	osallistava suunnittelu, ekologinen, taloudellinen ja sosiaalinen kestävyys, luontomatkailu, virkistyskäyttö, luontoarvojen turvaaminen
MUUT TIEDOT	Suunnitelman ovat kirjoittaneet Esa Härkönen, Päivi Paalamo, Pirjo Rautiainen ja Erkki Tuovinen.
SARJAN NIMI JA NUMERO	Metsähallituksen luonnonsuojelujulkaisuja. Sarja C 72

ISSN	1796-2943	ISBN (PDF)	978-952-446-790-2
SIVUMÄÄRÄ	45 s.	KIELI	suomi
KUSTANTAJA	Metsähallitus	PAINOPAIKKA	
JAKAJA	Metsähallitus, luontopalvelut	HINTA	

PRESENTATIONSBLAD

UTGIVARE	Forststyrelsen	UTGIVNINGSDATUM	2010
UPPDRAGSGIVARE	Forststyrelsen	DATUM FÖR GODKÄNNANDE	30.9.2008
SEKRETESSGRAD	Offentlig	DIARIENUMMER	3160/623/2008
TYP AV SKYDDSOMRÅDE/SKYDDSPROGRAM	Natura 2000, skyddsprogrammet för gammal skog		
OMRÅDETS NAMN	Auttiköngäs		
NATURA 2000 -OMRÅDETS NAMN OCH KOD	Auttiköngäs FI 1301217		
REGIONENHET	Lapplands naturtjänster		
FÖRFATTARE	Forststyrelsen		
PUBLIKATION	Skötsel- och användningsplan för Auttiköngäs Natura 2000 -område		
SAMMANDRAG	Skyddsobjektet Auttiköngäs-området hör till skyddsprogrammet för gammal skog. Områdets areal är 377 ha. Naturaområdet Auttiköngäs ingick i Finlands förslag till Natura 2000 -områden 1998. Till områdets särdrag hör de gamla skogarna som genomkorsas av Auttijoki med sina branta och strida forsar. Skogarna är över 200 år gamla tall- och granskogar i naturtillstånd på Auttijokis branta sluttningar. Det finns exceptionellt mycket död ved. Invid bäckarna som strömmar nedför sluttningarna och Auttijoki är det frodigare och växer rikligare med asp och sälg. Auttiköngäs fallhöjd är nästan 16 m. Av Auttiköngäs-områdets historia syns fortfarande flottningshistorien med sina flottningsanläggningar och krigshistorien med sina militära anläggningar. Antalet besökare i planeringsområdet antas öka så att före år 2015 är det totala antalet besök ungefär 25 000 (för närvarande ungefär 18 000) personer. Syftet med att utveckla användningen av området för rekreation är att genom att förbättra den nuvarande serviceutrustningen och genom övervägd utbyggnad skapa förutsättningar för ett större antal besökare än nu. Genom guidning och bra serviceutrustning styrs det växande antalet besök i huvudsak till vandringslederna. Vandringslederna och annan serviceutrustning kompletteras endast i rekreationszonen. Den nuvarande serviceutrustningen i planeringsområdet och dess närområde hålls i bra skick. En separat åtgärdsplan utarbetas över eventuellt byggande – t.ex. nya leder och konstruktioner. Hotade arter följs enligt artspecifika övevakningsplaner med tyngdpunkt på arter som nämns i direktiven. Områdets kulturhistoriska värden omhuldas med övervägda skötselåtgärder. Möjligheterna till renskötsel och lokal användning av området för rekreation tryggas.		
NYCKELORD	deltagande planering, ekologisk, ekonomisk och social hållbarhet, naturturism, rekreation, tryggande av naturvärden		
ANDRA UPPGIFTER	Skötsel- och användningsplanen har skrivits av Esa Härkönen, Päivi Paalamo, Pirjo Rautiainen och Erkki Tuovinen.		
SERIENS NAMN OCH NUMMER	Metsähallituksen luonnonsuojelujulkaisuja. Sarja C 72		
ISSN	1796-2943	ISBN (PDF)	978-952-449-790-2
SIDANTAL	45 s.	SPRÅK	finska
FÖRLAG	Forststyrelsen	TRYCKERI	
DISTRIBUTION	Forststyrelsen, naturtjänster	PRIS	

Esipuhe

Auttikönkään Natura 2000 -alue sijaitsee Rovaniemen alueella noin 80 km kaupungin keskustasta kaakkoon. Metsähallituksen luontopalvelut aloitti keväällä 2008 alueen hoito- ja käyttösuunnittelun. Suunnittelualue kuuluu vanhojen metsien suojeluohjelmaan. Alueen nimi tulee Auttijoen könkäästä, jonka putouskorkeus on lähes 16 m.

Suunnittelu toteutettiin Lapin luontopalvelujen projektina. Projektin johtoryhmänä toimi Lapin luontopalvelujen johtoryhmä. Projektiryhmän muodostivat Lapin luontopalvelujen erikoissuunnittelija Pirjo Rautiainen (luonnonsuojelu), erikoissuunnittelija Erkki Tuovinen (luonnon virkistyskäyttö), suunnittelija Pasi Kamula (erätalous) ja puistonjohtaja Hely Juntunen (Etelä-Lapin puistoalue). Projektiryhmän jäsenet toimittivat suunnitelman aineiston omalta vastuualueeltaan. Projektipäällikkönä ja suunnitelman kirjoittajana toimi luontopalvelujen erikoissuunnittelija Esa Härkönen.

Paikallisten asukkaiden toiveita Auttikönkään alueen kehittämiseen kuultiin Auttin koululla järjestetyssä yleisötilaisuudessa 17.4.2008.

Suunnitteluprojektin tueksi kutsuttiin sidosryhmien edustajat yhteistyöryhmään. Sen tehtävänä oli tuoda sidosryhmien ja paikallisen väestön näkemykset suunnitelmaan sekä viedä suunnitelmaan liittyvää tietoa edustamilleen yhteisöille ja paikallisille asukkaille. Yhteistyöryhmään kutsuttiin edustajat seuraavilta tahoilta: Rovaniemen kaupunki (osallistui kokoukseen), Niemelän paliskunta (osallistui), Timisjärven paliskunta, Rovaniemen seudun riistanhoitoyhdistys, Rovaniemen työvoimatoimisto, Auttinseudun kylätoiminta ry (osallistui), Yläkemijoen kylä ry (osallistui), Rovaniemen luonto ry, Lapin liitto, Lapin luonnonsuojelupiiri (osallistui), Lapin riistanhoitopiiri (osallistui), Lapin TE-keskus, Rovaniemen matkailu ja markkinointi Oy, Lapin ympäristökeskus (osallistui) ja Paliskuntain yhdistys (osallistui kokoukseen). Yhteistyöryhmä kokoontui yhden kerran 22.4.2008.

Lausuntojen (Liite 1) käsittelyn jälkeen suunnitelma lähetettiin Metsähallituksen luontopalvelujohtajan hyväksyttäväksi (Liite 2) syyskuussa 2008.

Sisällys

1 Johdanto **9**

ALUEEN LUONTO JA TÄHÄNASTINEN KÄYTTÖ **13**

2 Luonto ja historia **13**
2.1 Yleiskuvaus 13
2.2 Geologia ja geomorfologia 13
2.3 Vesistöt 13
2.4 Luontotyypit 15
2.5 Lajisto 17
2.5.1 Kasvisto 17
2.5.2 Nisäkkäät 17
2.5.3 Linnusto 18
2.6 Historia 18
2.7 Nykyinen käyttö 19
2.8 Maankäyttöanalyysi 19
2.9 Yhteenveto tärkeimmistä arvoista suojelun ja käytön kannalta 20

HOITO JA KÄYTTÖ **21**

3 Hoidon ja käytön tavoitteet **21**
3.1 Säädösten asettamat tavoitteet 21
3.2 Metsähallituksen asettamat tavoitteet 22

4 Vyöhykealuejako **23**

5 Luonnon suojelu ja hoito **25**
5.1 Nykytila 25
5.2 Tavoitteet 25
5.3 Toimenpiteet 25
5.4 Seuranta 25

6 Kulttuuriarvojen suojelu **26**
6.1 Nykytila 26
6.2 Tavoitteet 26
6.3 Toimenpiteet 27
6.4 Seuranta 27

7 Luonnon virkistyskäyttö ja luontomatkailu **28**
7.1 Retkeily 28
7.1.1 Alueen hallinta ja käytön periaatteet 28
7.1.2 Reitit ja rakenteet, nykytilanne 28
7.1.3 Tavoitteet 30
7.1.4 Toimenpiteet 30
7.1.5 Seuranta 30
7.2 Luonto-opastus ja opetuskäyttö 31
7.3 Palvelurakenteiden huolto 31

8 Tutkimus **31**

9 Muu käyttö ... **32**
9.1 Marjastus ja sienestys ... 32
9.2 Kalastus ... 32
9.3 Metsästys ... 32
9.4 Poronhoito ... 32
9.5 Malminetsintä, kaivostoiminta ja maa-ainesten otto ... 33
9.6 Puuston käyttö ... 33
9.7 Maastoliikenne ja muu liikkuminen ... 33
9.7.1 Maastoliikenne ... 33
9.7.2 Muu liikkuminen ... 33

10 Toimenpidesuunnitelmat ... **34**

11 Suunnittelualueen ulkopuolinen maankäyttö ... **34**

HALLINTO JA TOTEUTUKSEN YMPÄRISTÖVAIKUTUKSET ... **35**

12 Käytön ohjaus, sopimukset, järjestyssääntö ja laajentaminen ... **35**

13 Turvallisuus ja pelastustoiminta ... **35**

14 Valvonta ... **36**

15 Yhteistyö ... **36**

16 Resurssit ja aikataulu ... **37**
16.1 Kustannukset ja aikataulu ... 37
16.2 Työvoima ... 37

17 Suunnitelman vaikutusten arviointi ... **38**
17.1 YVA-lain mukainen arviointi ... 38
17.1.1 Ekologiset vaikutukset ... 38
17.1.2 Sosiaaliset vaikutukset ... 38
17.1.3 Taloudelliset vaikutukset ... 38
17.2 Vaikutukset Natura 2000 -alueen luontoarvoihin ... 39

Lähteet ... **40**

Liitteet ... **43**
Liite 1 Lausuntoyhteenveto ... 43
Liite 2 Metsähallituksen vahvistuskirje ... 45

1 Johdanto

Tämä on hoito- ja käyttösuunnitelma Metsähallituksen luontopalvelujen hallinnassa olevalle Auttikönkään Natura 2000 -alueelle. Vuonna 2005 laaditussa Lapin Natura-alueiden yleissuunnitelmassa (Lapin ympäristökeskus ym. 2005) Auttikönkään alue on arvotettu maakunnallisesti arvokkaaksi kohteeksi, jolle on tarpeen laatia hoito- ja käyttösuunnitelma.

Auttikönkään Natura-alue (FI 1301217) sijaitsee Keski-Lapissa Rovaniemen kaupungin kaakkoisreunassa. Alue on liitetty Natura 2000 -suojeluverkostoon SCI-alueena sen sisältämien direktiivin (92/43/ETY, ns. luontodirektiivi) liitteiden 1 ja 2 määrittämien suojeltavien luontotyyppien ja lajien perusteella. Alueen kokonaispinta-ala on 377 ha. Auttikönkään Natura-alue sisältyi Suomen ehdotukseen Natura 2000 -alueiksi 20.8.1998 (Valtioneuvoston päätös 1998).

Auttiköngäs on perustettu vuonna 1955 aarnialueeksi, ja myöhemmin alueesta on muodostettu luonnonhoitometsä. Auttikönkään alue on sisällytetty vanhojen metsien suojeluohjelmaan 27.6.1996 (AMO 120269). Alueen suojelu toteutetaan luonnonsuojelulain (1096/1996) keinoin.

Suunnittelualueen sijainti, rajaus ja päämaankäyttömuodot esitetään kuvassa 1.

Auttikönkään Natura 2000 -alueen ja vanhojen metsien suojeluohjelma-alueen rajaukset (sama raja) sekä alueen korkeussuhteet näkyvät kuvassa 2. Alueen halkaiseva Auttijoki ei kuulu Natura-ohjelmaan eikä vanhojen metsien suojeluohjelmaan, vaan Metsähallituksen metsätalouden hallintaan. Kuitenkin joessa sijaitsevat uittopato ja -ruuhi ovat Metsähallituksen luontopalvelujen hallinnassa.

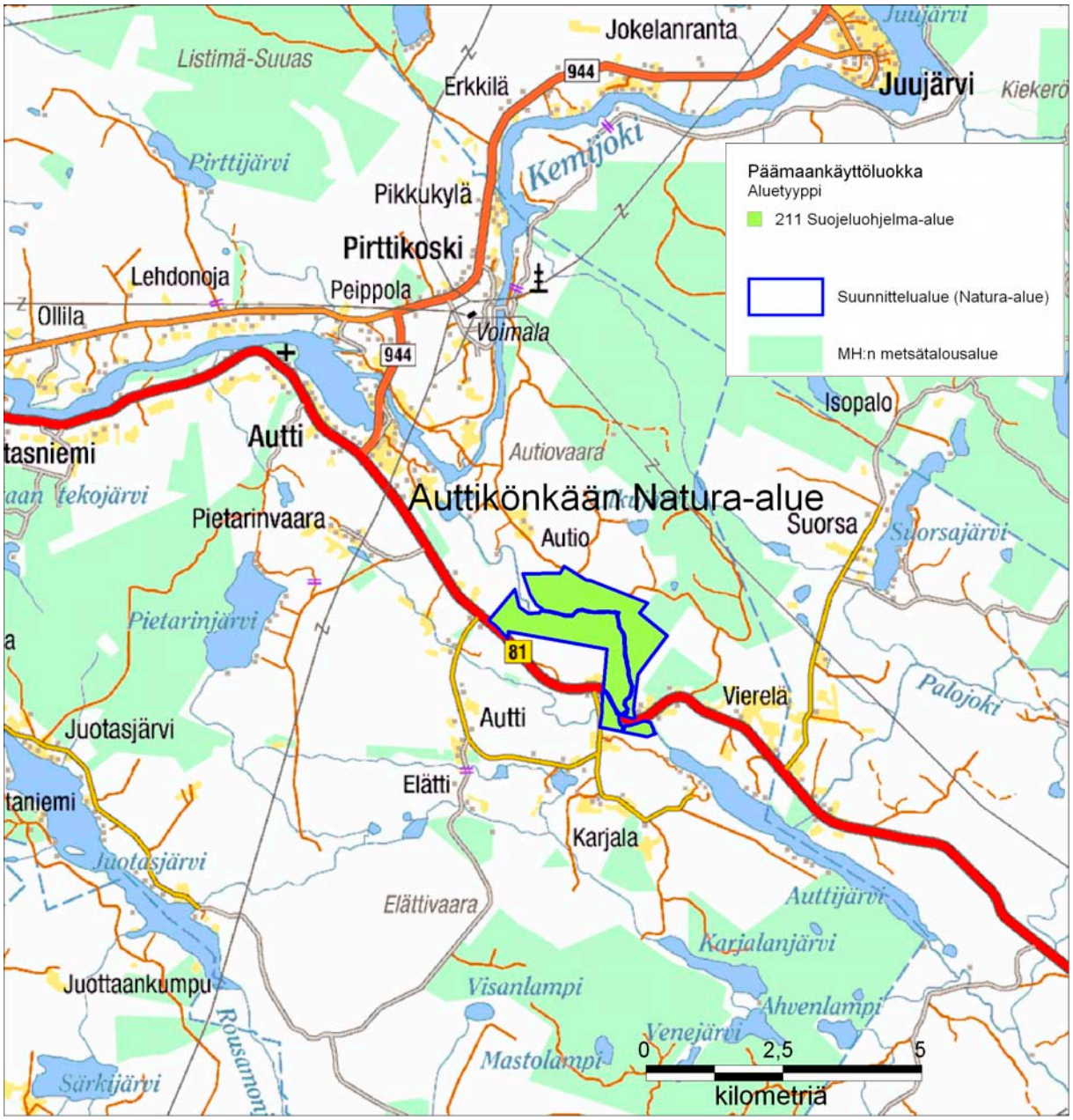

Kuva 1. Auttikönkään suunnittelualueen sijainti ja päämaankäyttöluokat. © Metsähallitus 2008, © Maanmittauslaitos 1/MML/08, © Suomen ympäristökeskus 2008.

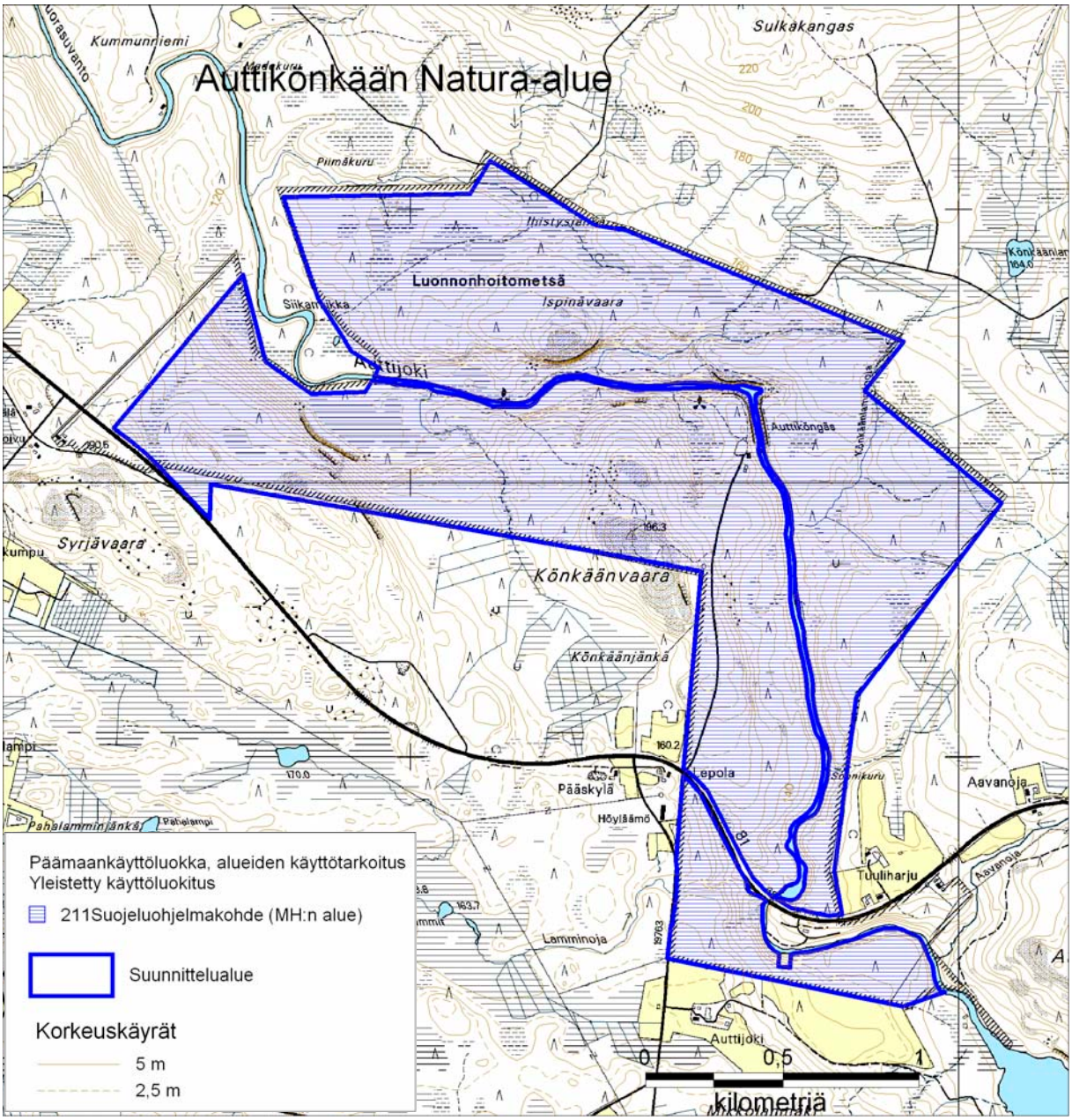

Kuva 2. Auttikönkään suunnittelualueen Natura- ja suojeluohjelmarajaus sekä alueen korkeustieto. © Metsähallitus 2008, © Suomen ympäristökeskus 2008, © Genimap Oy, Lupa L5293.

Suunnittelualue kuuluu Rovaniemen maakuntakaava-alueeseen. Maakuntakaava on vahvistettu ympäristöministeriössä 2.11.2001. Suunnittelualueen maakuntakaavakarttaote esitetään kuvassa 3. Lapin liiton toiminta- ja taloussuunnitelma 2007–2009 sisältää Rovaniemen maakuntakaavan osauudistuksen. (**www.lapinliitto.fi**) Uudistuksessa maakuntakaava kumotaan vain muuttuvien asioiden osalta; muilta osin vanha kaava jää voimaan.

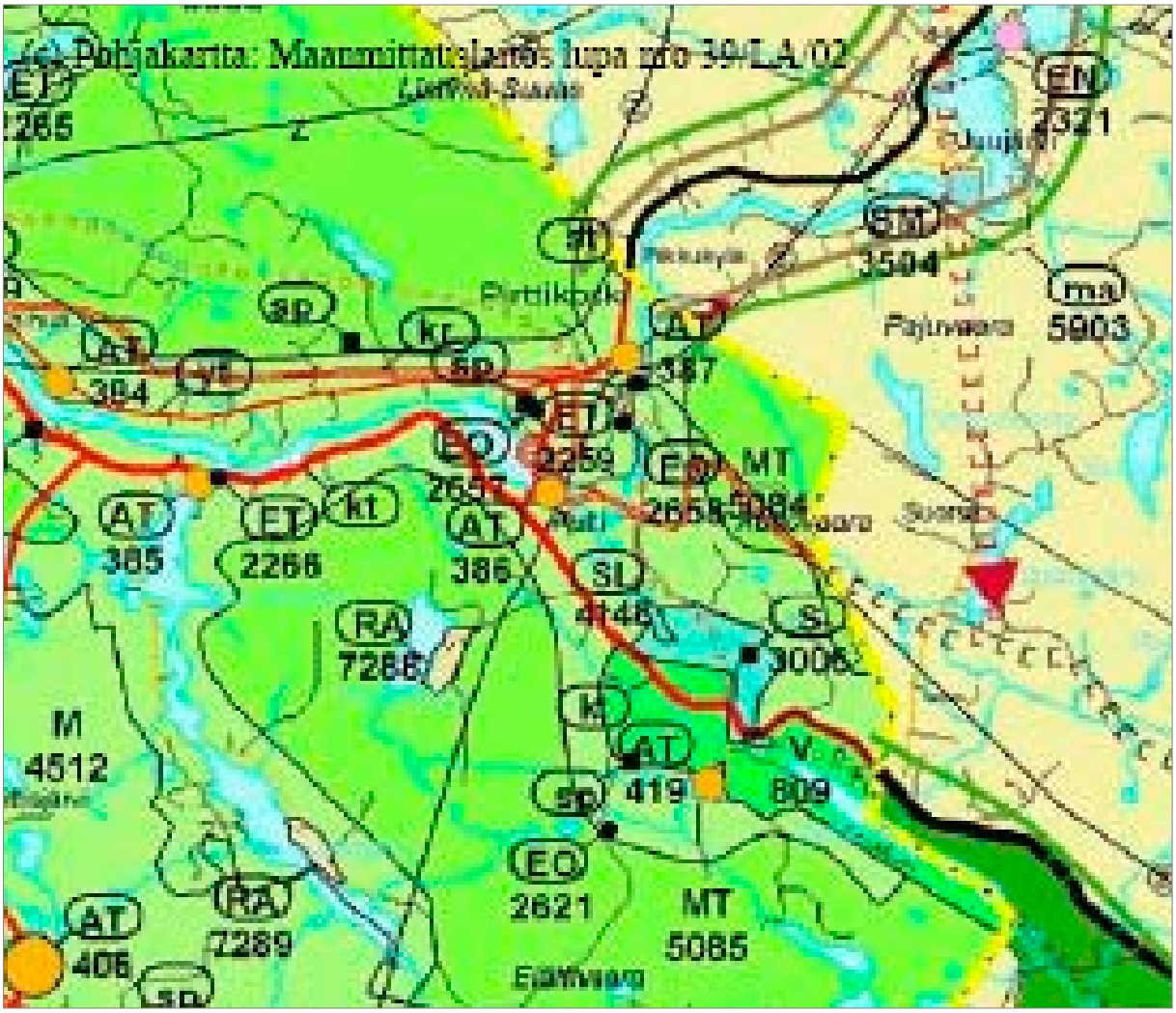

Kuva 3. Maakuntakaavakarttaote Auttikönkään suunnittelualueesta. Aineisto: Lapin liitto.

Kaavakartan merkinnät:

- **SL = luonnonsuojelualue**: Auttikönkään vanhojen metsien suojeluohjelman alue. Merkinnällä osoitetaan luonnonsuojelulain (1096/1996) nojalla suojeltuja tai suojeltaviksi tarkoitettuja alueita sekä virastojen ja laitosten päätöksellä perustettuja erikoismetsiä. Alueelle voidaan rakentaa suojeluarvot säilyttävä retkeilyreitistö sekä siihen liittyvät rakenteet hoito- ja käyttösuunnitelman mukaisesti. Valtioneuvoston periaatepäätöksen (27.6.1996) mukaisilla vanhojen metsien suojelualueilla on sallittua luontaistalouteen ja virkistykseen liittyvät toiminnot.
- **S = suojelualue**: Auttikönkään uittopato ja uittoruuhi. Merkinnällä osoitetaan lähinnä kulttuurihistoriallisesti huomattavien rakennusten suojelua koskevan rakennussuojelulain (60/1985), vesilain (264/1961), maa-aineslain (555/1981) sekä maankäyttö- ja rakennuslain (132/1999) perusteella suojeltavia alueita. Aluetta koskevia suunnitelmia laadittaessa on varattava asianomaiselle ympäristönsuojeluviranomaiselle mahdollisuus lausunnon antamiseen.
- Suunnittelualue rajautuu etelässä **virkistysalueeseen** (V): Alueen virkistys- ja ympäristöarvot huomioon ottava metsätalous on sallittua. Muuten suunnittelualue rajautuu **maa- ja metsätalousvaltaiseen alueeseen** (M).
- Suunnittelualueen halki on merkitty kulkevaksi **ulkoilureitti** (punainen palloviiva).
- Suunnittelualueen halkaisee **kantatie** (kt) Rovaniemi–Posio.

ALUEEN LUONTO JA TÄHÄNASTINEN KÄYTTÖ

2 Luonto ja historia

2.1 Yleiskuvaus

Metsät ovat luonnontilaisia yli 200-vuotiaita mänty- ja kuusimetsiä Auttijoen jyrkillä rinteillä. Lahopuuta on poikkeuksellisen runsaasti. Rinteiltä valuvien purojen ja Auttijoen varsilla on rehevämpää sekä runsaammin haapoja ja raitoja. Auttikönkään pudotuskorkeus on lähes 16 m.

Alue on tärkeä vanhan metsän kohde. Siellä ei ole koskaan tehty varsinaista hakkuuta. Ainoastaan jatkosodan aikana Auttissa majailleet saksalaisjoukot ovat kaataneet joitakin runkoja linnoitustöitä varten.

Maaston muodot ovat vaihtelevia ja jyrkkäpiirteisiä. Laajan Könkäänvaaran laki yltää 240 m:n korkeuteen. Matalampi, mutta jyrkkärinteisempi Ispinävaara on 190 m korkea.

2.2 Geologia ja geomorfologia

Rajut maanjäristykset useita miljoonia vuosia sitten saivat aikaan murroslinjan, jota pitkin Auttijoki nykyisin virtaa. Samaa suurta yhtenäistä kallioperän haIkeamaa ovat Auttijärven laakso ja Posion Korouoma. Tämä Kuusamo–Kolari-maanjäristyslinjalle kuuluva murros sijaitsee mitä ilmeisimmin kahden suuren kalliolohkon rajakohdalla, jossa nykyisinkin on lohkojen välistä liikehdintää. (Manner & Tervo 1988)

Miljoonien vuosien takaisten maanjäristysten jäljet näkyvät alueella erityisen selvästi. Moreenia löytyy lähinnä vaarojen rinteiltä. Auttijoen rantamien harjumuodostumissa esiintyy myös lajittuneempia aineksia, kuten hiekkaa ja hietaa. Nämä harjut ovat syntyneet mannerjäätiköltä virranneiden sulamisvesien tuloksena. (Manner & Tervo 1988)

Mannerjäätikön vetäydyttyä (noin 9000 eaa.) olivat Auttin seudut Itämeren toisen vaiheen, Yoldiameren (noin 8000 eaa.) peitossa. Erityisesti Könkäänvaaran rinteillä on Yoldiameren rantatasanteita 180–210 m:n korkeudella. Itämeren kolmannen vaiheen, Ancylusjärven (noin 6500 eaa.) korkeimmat rannat ovat tällä alueella noin 155 m:n korkeudella. (Manner & Tervo 1988)

2.3 Vesistöt

Suunnittelualueen vesistö kuuluu Kemijoen vesistöalueeseen (kuva 4). Suunnittelualueella ei ole pohjavesialueita. Lähimmät pohjavesialueet sijaitsevat Auttikönkään etelä- ja lounaispuolella. Pohjavesialueet on luokiteltu käyttökelpoisuutensa ja suojelutarpeensa perusteella kolmeen luokkaan: luokka I = vedenhankintaa varten tärkeä pohjavesialue, luokka II = vedenhankintaan soveltuva pohjavesialue ja luokka III = muu pohjavesialue.

Suunnittelualueen halkaisee Auttijärven ja Kemijoen yhdistävä Auttijoki. Vesilain (264/1961) mukaisista luontotyypeistä esiintyy luonnontilaisia lähteitä. Luontotyyppi-inventoinnin mukaan lähteitä ja lähdesoita on suunnittelualueella yhteensä 0,2 ha.

Vesipuitedirektiivi (2000/60/EY) edellyttää, että pinta- ja pohjavesien tulisi olla hyvässä tilassa vuoden 2015 loppuun mennessä. Keskeinen työväline uudistuvassa vesienhoidossa on vesienhoitosuunnitelma. Se sisältää perustiedot alueen vesistöistä, niihin kohdistuvista paineista ja vesistöjen ekologisesta tilasta sekä vesien hoidon ja suojelun tavoitteista. Hoitosuunnitelmien osana laaditaan toimenpideohjelma, joka sisältää ne lainsäädännölliset keinot sekä tekniset ja taloudelliset menetelmät, joilla pyritään saavuttamaan ja turvaamaan vesistöjen hyvä ekologinen ja kemiallinen tila. Hoitosuunnitelmakausi kestää kuusi vuotta. Ensimmäinen kolmesta vesienhoitosuunnitelmasta astuu voimaan 22.12.2009. Päävastuu lain toteuttamisessa on alueellisilla ympäristökeskuksilla.

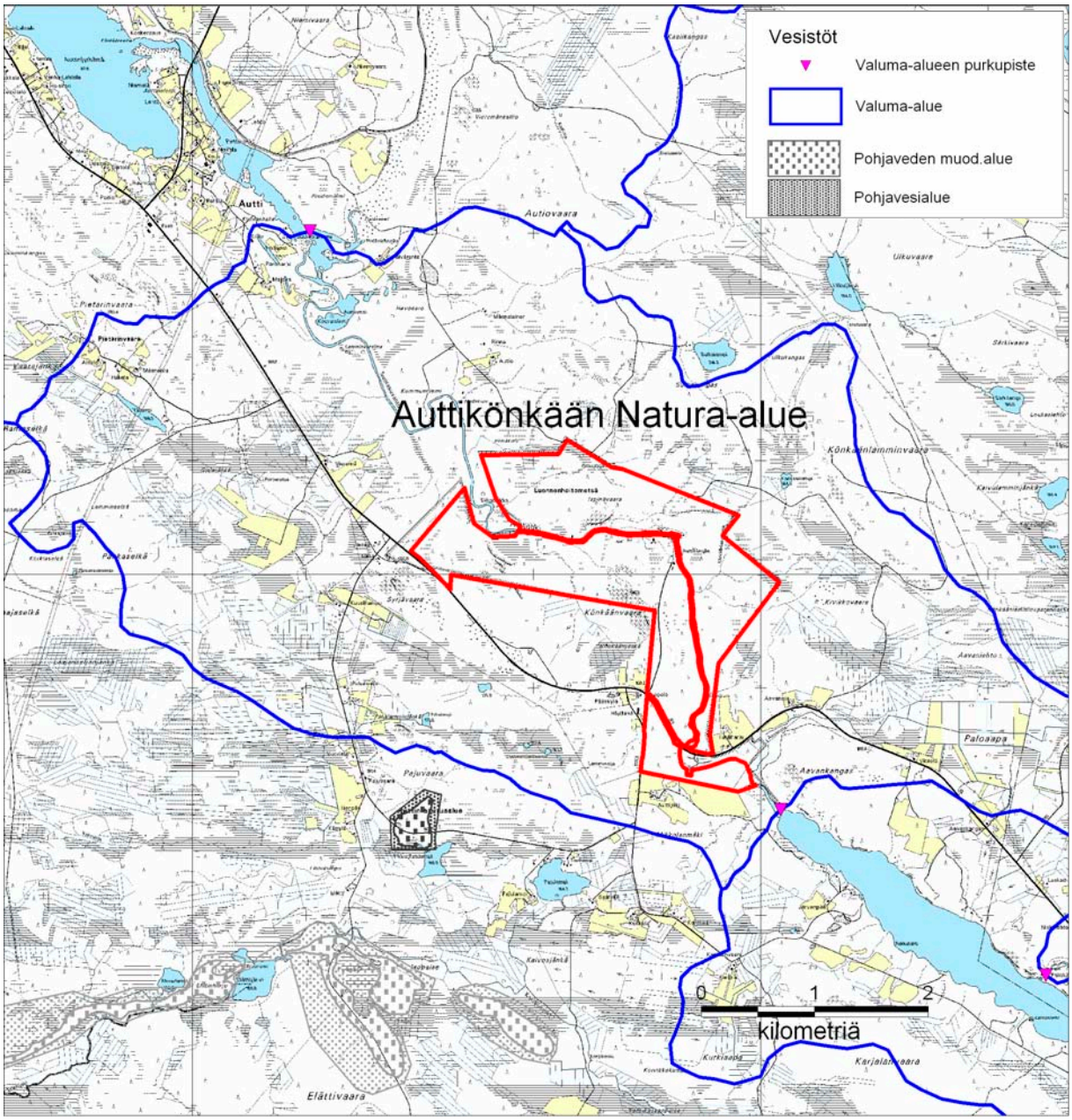

Kuva 4. Auttikönkään suunnittelualueen vesistöalueet ja pohjavesialueet. © Metsähallitus 2008, © Genimap Oy, Lupa L5293, © Suomen ympäristökeskus 2008.

2.4 Luontotyypit

Auttikönkään alueella on tehty luontotyyppi-inventointi vuosina 2004. Taulukkoon 1 on merkitty luontotyypit ja niiden pinta-alat sekä pinta-alojen osuudet suojelualueen kokonaispinta-alasta. Luontotyyppi-inventoinnissa samalle kuviolle voidaan antaa kaksi päällekkäistä luontotyyppiä: Esimerkiksi aapasoille ja keidassoille voidaan merkitä toiseksi luontotyypiksi puustoiset suot. Auttikönkäällä kullekin kuviolle oli annettu ainoastaan yksi Natura-luontotyyppi.

Suunnittelualueen pinta-alasta noin 95 % kuuluu johonkin Natura-luontotyyppiin (kuva 5). Selvästi laaja-alaisin luontotyyppi on luonnonmetsät, jota on pinta-alasta 86,4 %. Puustoisten soiden osuus on toiseksi suurin, 6,7 %. Suunnittelualueen metsät ovat lähes poikkeuksetta Natura-tyypin edustavuudeltaan erinomaisia tai hyviä (kuva 6).

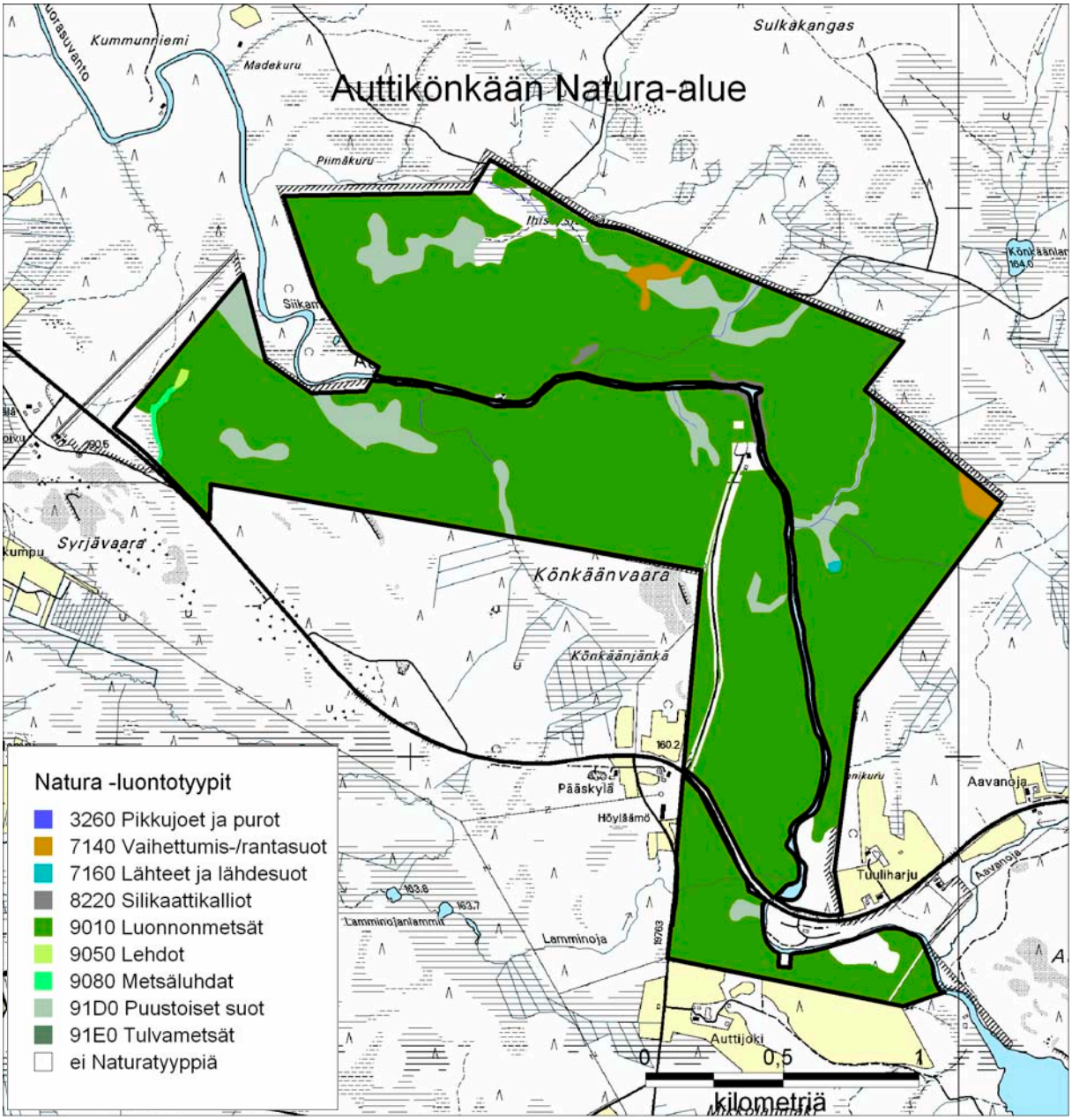

Kuva 5. Auttikönkään Natura 2000 -alueen luontotyypit. © Metsähallitus 2008, © Genimap Oy, Lupa L5293.

Taulukko 1. Auttikönkään Natura-alueen luontotyyppijakauma Metsähallituksen kuviotiedon perusteella.
* = erityisen tärkeä eli priorisoitu tyyppi.

Koodi	Luontotyyppi	Luontotyyppi ha	Luontotyypin %
3260	Pikkujoet ja purot	0,8	0,2
7140	Vaihettumis- ja rantasuot	2,7	0,7
7160	Lähteet ja lähdesuot	0,2	0,1
8220	Silikaattikalliot	1,6	0,4
9010	Luonnonmetsät*	326,2	86,4
9050	Lehdot	0,2	0,1
9080	Metsäluhdat*	0,6	0,2
91D0	Puustoiset suot*	25,3	6,7
	Ei Natura-tyyppiä	19,9	5,3
	Yhteensä	377,5	100,0

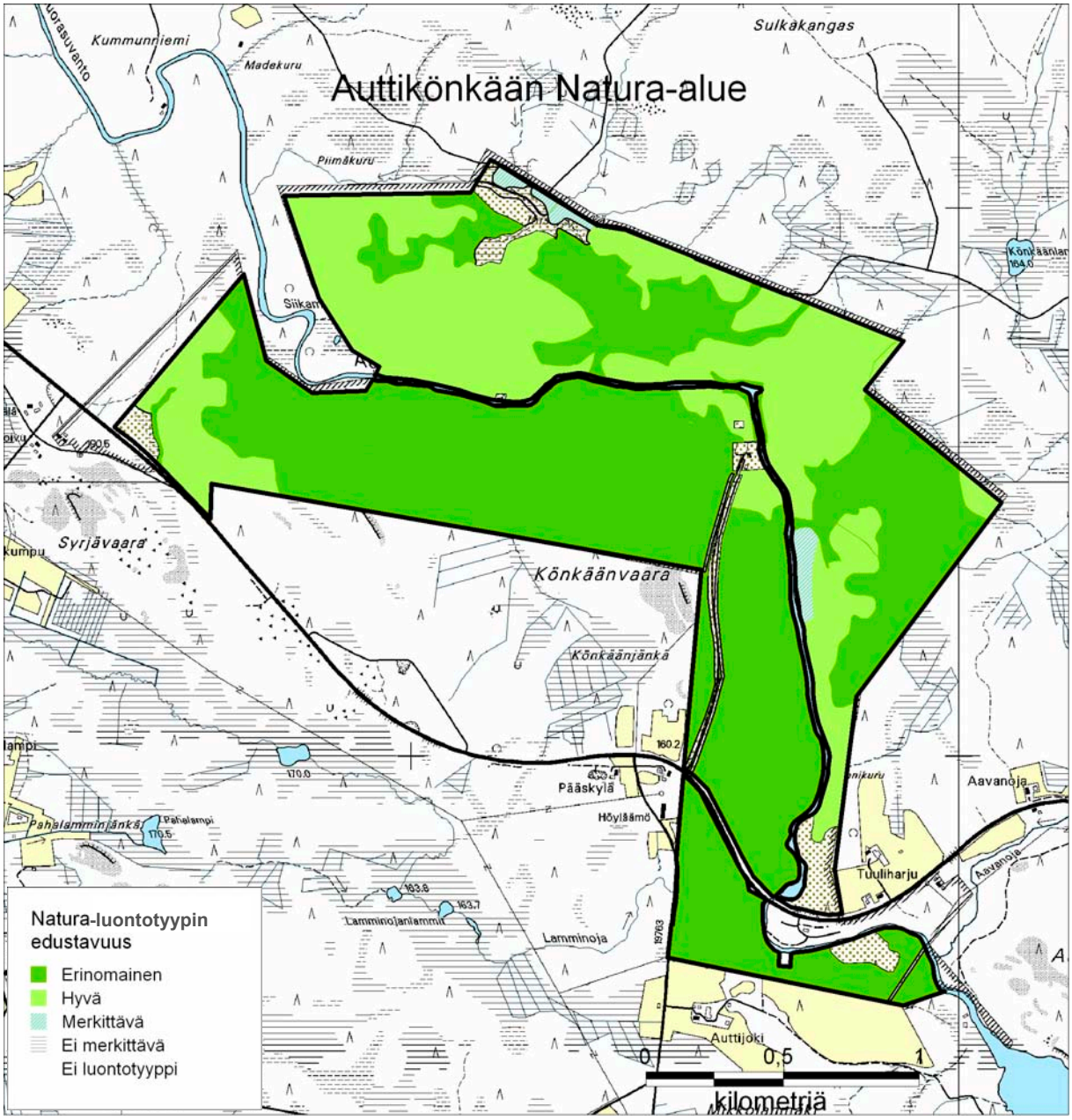

Kuva 6. Auttikönkään Natura 2000 -alueen luontotyyppien edustavuus. © Metsähallitus 2008, © Genimap Oy, Lupa L5293.

2.5 Lajisto

2.5.1 Kasvisto

Suojelualueen kasvillisuustyyppejä ja putkilokasvillisuutta tutkittiin kolmen päivän ajan kesällä 2006 eri puolille aluetta suuntautunein maastoretkin. Kallioseinämien sammallajistosta on olemassa erillinen selvitys (Sankari 2006). Suojelualueen kokonaispinta-alasta suurin osa on metsiä; soita on ainoastaan noin 34 ha. Metsät ovat pääosin vanhoja kuusivaltaisia tuoreita kankaita, mutta pienialaisemmin esiintyy myös kuivahkoja ja kuivia kangasmetsiä. Könkäänvaaran laella on jopa vähän karukkokangasta, jolla männytkin kasvavat kituliaasti. Auttijoen varressa kasvillisuus sitä vastoin on rehevää ja lehtomaista, samoin jokeen laskevien purojen varsilla. Soita leimaa Auttikönkäällä korpisuus sekä monin paikoin ohutturpeisuus; rämeet ja nevat ovat selvästi korpia harvinaisempia. Suot ovat karuja tai korkeintaan keskiravinteisia; letot puuttuvat Auttikönkäältä. Joen eteläpuolisella rinteellä Natura-alueen länsiosassa on pieniä tihkupintoja. Auttikönkään Natura-alueella kasvaa noin 190 putkilokasvilajia. Harvinaisin on himmeävilla *(Eriophorum brachyantherum)*, joka kuuluu silmälläpidettäviin, alueellisesti uhanalaisiin lajeihin. Suomen kansainvälisiin vastuulajeihin kuuluvalla lapinleinikillä *(Ranunculus lapponicus)* on Auttikönkäällä kahdeksan tiedossa olevaa elinvoimaista esiintymää. Harvinaisimmat sammallajit ovat alueellisesti uhanalaiset (RT) sammalet runkopunossammal *(Porella platyphylla)*, viuhkasammal *(Homalia trichomanoides)*, kalliopussisammal *(Marsupella emarginata)*, kalliouurresammal *(Zygodon rupestris)* ja kalliohiippasammal *(Orthotrichum rupestre)*. Jäkälätutkimus – kuten myös sammalten ja sienten kartoitus – on ollut Auttikönkäällä satunnaista. Kasvihavainnot on koottu taulukkoon 2.

Taulukko 2. Auttikönkään suunnittelualueella tavattavat uhanalaiset, luontodirektiivi- ja Suomen vastuulajit. IUCN-uhanalaisuusluokat: NT = silmälläpidettävä, LC = elinvoimainen. Alue = alueellinen uhanalaisuusluokka (RT). + = esiintyy vyöhykkeellä, mutta ei uhanalainen. v = Suomen vastuulaji. D = luontodirektiivi, liite.
[1] = sis. puropussisammal.

Laji	Tieteellinen nimi	IUCN	Alue	D
Himmeävilla	*Eriophorum brachyantherum*	NT	RT	
Kaiheorvokki	*Viola selkirkii*	LC	+, v	
Kalliohiippasammal	*Orthotrichum rupestre*	LC	RT	
Kalliopussisammal[1]	*Marsupella emarginata*	LC	RT	
Kalliouurresammal	*Zygodon rupestris*	LC	RT	
Lapinleinikki	*Ranunculus lapponicus*	LC	+, v	II, IV
Lupporustojäkälä	*Ramalina thrausta*	NT	RT	
Mustakonnanmarja	*Actaea spicata*	LC	RT	
Pohjantakkusammal	*Ulota curvofolia*	LC	+, v	
Pohjanvaskisammal	*Pseudoleskeella papillosa*	NT	+, v	
Purolehväsammal	*Mnium lycopodioides*	LC	+, v	
Runkopunossammal	*Porella platyphylla*	LC	RT	
Viuhkasammal	*Homalia trichimanoides*	LC	RT	

2.5.2 Nisäkkäät

Suurpedoista tavataan satunnaisesti karhua ja ilvestä. Ilves on sekä IUCN:n että Suomen luokituksessa silmälläpidettävä (NT). Karhu on luokiteltu Suomessa silmälläpidettäväksi (NT). Pikkunisäkkäiden runsaudesta ja lajiston koostumuksesta tiedetään hyvin vähän, mutta lajisto on oletettavasti samanlainen kuin pohjoisilla metsäalueilla yleensä. Metsästettävien nisäkkäiden kannat ovat normaalit. Tiedot hyönteisistä ja muista eläinryhmistä ovat hyvin puutteelliset.

2.5.3 Linnusto

Suunnittelualueella tavattavat lintulajit on esitetty taulukossa 3 (lähde: Metsähallituksen julkaisemattomat raportit).

Taulukko 3. Auttikönkään suunnittelualueella tavattavat lintulajit. IUCN-uhanalaisluokitus: NT = silmälläpidettävä. * = direktiivilaji.

Laji	IUCN	Laji	IUCN	Laji	IUCN
Harmaasieppo		Leppälintu		Punakylkirastas	
Hippiäinen		Metsäkirvinen		Punarinta	
Idänuunilintu		Metsäviklo		Punatulkku	
Järripeippo		Pajulintu		Pyy*	
Kirjosieppo		Palokärki*		Rautiainen	
Kirjosiipikäpylintu		Peippo		Urpiainen	
Käki	NT	Peukaloinen		Varis	
Käpylintu		Pikkukäpylintu		Vihervarpunen	
Käpytikka		Pohjansirkku			
Laulurastas		Pohjantikka*	NT		

2.6 Historia

Auttikönkään korkeimmat alueet paljastuivat meren alta noin 8000 eaa. ja matalimmatkin jo noin 6500 eaa. Ihmisen toimista esihistoriallisena aikana ovat merkkeinä alueelta löydetyt kaksi pyyntikuoppaa.

Auttijoki kuuluu ikivanhaan, Vienasta Kuusamon järviylängön ja Posion kautta Kemijokisuulle asti johtavaan kauppareittiin, jota käyttivät niin karjalaiset, kainuulaiset kuin norjalaisetkin kauppa- ja hävitysretkillään. Pitkän vihan ja erityisesti isovihan aikana reitti oli merkittävimpiä Pohjois-Suomen ”vihanteitä”. Todennäköisesti myös talonpoikaispäällikkö Pekka Vesaisen johtamat hävitysretket Kuolansuuhun ja Petsamoon 1500-luvun lopulla kulkivat juuri Auttikönkään kautta.

Uitto on olennainen osa Auttikönkään historiaa (Korteniemi 1989). Auttijoella uitettiin tukkeja jo 1800-luvulla. Puutavara vietiin Auttijokea pitkin Kemijokeen ja Kemijokea pitkin Kemiin asti. Jyrkässä ja kivisessä Auttikönkäässä uitto oli kuitenkin mahdotonta, joten könkääseen rakennettiin uittoruuhi eli uittoränni ja könkään yläpuolelle pato ohjaamaan könkään vedet uittoruuheen. Ensimmäinen pato lienee ollut puinen neulapato. Varhaisin virallinen tieto uittoruuhesta on vuodelta 1889. Sen jälkeen sitä ja uittopatoa on uusittu ja kunnostettu useaan otteeseen muun muassa vuosina 1939, 1965–1966 ja 1991. Uitto Auttijoessa loppui 1970-luvulla. Auttijoen uittosääntö kumottiin 1980-luvun puolivälissä. Auttikönkään uittoruuhi ja -pato on Pohjois-Suomen vesioikeuden päätöksellä päätetty säilyttää uitosta kertovana kulttuurihistoriallisena nähtävyytenä jälkipolville. Ylläpitovastuu rakenteiden kunnosta ja turvallisuudesta on Metsähallituksella. Uittoruuhi ja -pato ovat valtakunnallisesti arvokkaita kulttuurihistoriallisia kohteita.

Veneet on siirretty aiemmin Auttikönkään ohi erillistä veneenvetoreittiä pitkin. Nykyisin tästä on jäljellä vielä havaittava avoin linja maastossa.

Auttijoen länsirannalla on sijainnut aiemmin uittopirtti. Rakennus myytiin parikymmentä vuotta sitten yksityiselle. Rakennuksen hirret makasivat pressujen alla, kunnes Metsähallitus osti ne takaisin ja pystytti pirtin uudelleen entiselle paikalleen. Pirttiin on tehty uudet ikkunat, ovet sekä takka.

Jatkosodan aikana alueelle oli sijoitettu saksalaisjoukkoja. Saksalaiset rakennuttivat vuosina 1944–1945 sotavangeillaan puolustuslinjaa Kemijärveltä Simojärvelle, ja tämän puolustuslinjan jäänteitä on Auttijoen varrella runsaasti. Puolustuslinjan tarkoituksena oli pysäyttää mahdollinen Neuvostoliiton eteneminen idästä länttä kohti tällä alueella. Varsinaisia taisteluja ei Auttikönkäällä kuitenkaan koskaan käyty. Pian puolustuslinjan valmistumisen jälkeen Suomi ja Neuvostoliitto solmivat rauhan, ja saksalaiset joutuivat vetäytymään maastamme. Auttikönkäällä saksalaisten puolustusrakennelmat jäivätkin keskeneräisiksi.

Auttikönkään alue on pitkään ollut myös suosittu retkeilypaikka. Nykyinen retkeilyreitti on tehty vasta vuonna 1988, mutta jo sitä ennen Auttikönkäälle on kokoonnuttu muun muassa helluntaisin ja juhannuksina (Korteniemi 1989).

Auttiköngäs on perustettu vuonna 1955 aarnialueeksi, ja myöhemmin alueesta on muodostettu luonnonhoitometsä.

2.7 Nykyinen käyttö

Suunnittelualueella liikkuu nykyisin patikoijia ja muita päiväkävijöitä siten, että vuosittainen kokonaismäärä on noin 18 000 käyntikertaa (henkilöä). Kävijät tulevat lähialueelta (paikalliset asukkaat), Rovaniemen matkailualueelta (ohjelmapalveluyritykset) ja muualta (omatoimimatkailijat). Luonnon hoitoa ja virkistyskäyttöä sekä alueen muuta nykyistä käyttöä esitellään luvuissa 5–7.

2.8 Maankäyttöanalyysi

Suunnittelualueella ei liikuta kesäaikaan **maastoajoneuvoilla** muuten kuin satunnaisesti huoltotehtävissä. Metsähallituksen huoltotoimet suoritetaan pääsääntöisesti lumipeitteiseen aikaan moottorikelkoin vakiintuneita kulku-uria pitkin. Myös porotalous käyttää maastoajoneuvoja pääasiassa talviaikaan elinkeinotoimintaan. Lisäksi alueelta haetaan syksyisin hirven lihoja moottoriajoneuvolla.

Omatoimiretkeilyn ja ohjelmapalveluyritysten järjestämän **luontomatkailun** vaikutukset keskittyvät suunnittelualueen virkistysvyöhykkeille. Luonnon virkistyskäytön vaikutuksena on ollut lievä luonnon kuluminen suosituilla alueilla: polkujen leveneminen ja roskaantuminen. Rakenteet pidetään hyvässä kunnossa kestämään ennakoitu kävijämäärän kasvu.

Porotalous käyttää aluetta talvilaitumena. Porotalous on sallittua koko suunnittelualueella.

Auttikönkään alueen vesien **kalataloudellinen** arvo on vähäinen. Alueen vedet kuuluvat osana Metsähallituksen viehekalastuslupa- ja pyydyslupa-alueisiin. Alueelle ei pyritä ohjaamaan lisää kalastajia. **Metsästyspaine** on alueella vähäinen. Metsästystä ohjataan metsästyslain (615/1993) ja Metsähallituksesta annetun lain (1378/2004) mukaisesti.

Metsähallituksen hallinnassa olevia **kämppiä ja muita rakennuksia** on suunnittelualueella 4 kpl. Muiden hallinnassa olevia rakenteita ei ole.

Suunnittelualueelta ei oteta **maa-aineksia.**

Malminetsinnän ja geologisen tutkimuksen osalta voidaan todeta, että suunnittelualueella ei ole valtauksia. Katso luku 9.5.

2.9 Yhteenveto tärkeimmistä arvoista suojelun ja käytön kannalta

Alueen ominaiset piirteet ovat perustana tärkeimmille arvoille suojelun ja käytön kannalta:

1) Suunnittelualueen vanhoja metsiä ei ole hakattu koskaan. Alueen halkaisevan Auttijoen Auttiköngäs on harvinainen luonnonmuodostelma.

2) Suojelualueella on säilynyt runsaasti jatkosodan aikaisia rakenteita. Uittoruuhi ja -pato muistuttavat Auttikönkään uiton historiasta, ja ne muodostavat valtakunnallisesti merkittävän rakennetun kulttuuriympäristön. Esihistorian aikaisesta ihmisen toiminnasta alueella kertovat kaksi pyyntikuoppaa.

3) Auttiköngäs tarjoaa puitteet sekä omatoimiretkeilijöille että ohjatuille ryhmille.

4) Auttikönkään alue tarjoaa työtä sekä matkailuyrityksille että alueen huollosta vastaaville.

5) Suojelualue on merkittävä porolaidunalue, ja se tarjoaa mahdollisuuksia myös metsästykseen, kalastukseen ja marjastukseen.

HOITO JA KÄYTTÖ

3 Hoidon ja käytön tavoitteet

3.1 Säädösten asettamat tavoitteet

Luonnonsuojelulain (1096/1996) yleiset tavoitteet ovat luonnon monimuotoisuuden ylläpitäminen, luonnonkauneuden ja maisema-arvojen vaaliminen, luonnonvarojen ja luonnonympäristön kestävän käytön tukeminen, luonnontuntemuksen ja yleisen luonnonharrastuksen lisääminen sekä luonnontutkimuksen edistäminen.

Luonnonsuojeluasetuksessa (160/1997) säädetään luonnonvaraisten – erityisesti uhanalaisten ja EU:n luontodirektiivissä (92/43/ETY) mainittujen – eliölajien ja luontotyyppien seurannan järjestämisestä. Tavoitteena on eliölajien ja luontotyyppien suotuisan suojelutason saavuttaminen ja ylläpitäminen. Asetuksessa vastuutetaan suojelualueiden hoidon ja käytön järjestäminen niitä hallinnoiville viranomaisille tai laitoksille.

Vanhojen metsien suojeluohjelman tavoitteena on säilyttää sekä metsäekosysteemin rakenteellinen että metsien eliölajistollinen monimuotoisuus.

Natura 2000 -verkoston (Valtioneuvoston päätös 1998; komission hyväksyminen 13.1.2005) tarkoitus on turvata luontodirektiivissä mainittujen luontotyyppien ja lajien elinympäristöjen sekä lintudirektiivissä tarkoitettujen erityissuojelualueiden suojelu. Natura 2000 -verkoston avulla pyritään luontodirektiivin edellyttämän suotuisan suojelutason turvaamiseen.

Ns. **luontodirektiivin** (92/43/ETY) tavoitteena on edistää luonnon monimuotoisuuden säilymistä suojelemalla luontotyyppejä sekä luonnonvaraista eläimistöä ja kasvistoa jäsenvaltioiden sillä Euroopassa olevalla alueella, jossa perustamissopimusta sovelletaan. Direktiivin mukaisesti toteutetuilla toimenpiteillä pyritään varmistamaan yhteisön tärkeinä pitämien luontotyyppien sekä luonnonvaraisten eläin- ja kasvilajien suojelun suotuisan tason säilyttäminen tai sen ennalleen saattaminen. Direktiivin mukaisesti toteutetuilla toimenpiteillä otetaan huomioon taloudelliset, sosiaaliset ja sivistykselliset vaatimukset sekä alueelliset ja paikalliset erityispiirteet.

Ns. **lintudirektiivi** (79/409/ETY) koskee kaikkien luonnonvaraisina elävien lintulajien suojelua jäsenvaltioiden Eurooppaan kuuluvalla alueella, jossa perustamissopimusta sovelletaan. Direktiivin tavoitteena on näiden lajien suojelu, hoitaminen sekä sääntely, ja se antaa säännökset niiden hyödyntämisestä.

Kaikki kiinteät muinaisjäännökset ovat **muinaismuistolain** (295/1963) nojalla rauhoitettuja, ja niitä jollakin tavalla koskevista toimenpiteistä on aina pyydettävä lausunto Museovirastolta. Muinaisjäännösten tutkimus edellyttää Museoviraston lupaa. Ilman muinaismuistolain nojalla annettua lupaa on kiinteän muinaisjäännöksen kaivaminen, peittäminen, muuttaminen, vahingoittaminen, poistaminen ja muu siihen kajoaminen kielletty. Jos maata kaivettaessa tai muuta työtä suoritettaessa tavataan kiinteä muinaisjäännös, jota aikaisemmin ei ole tunnettu, on työ muinaisjäännöksen kohdalta heti keskeytettävä ja työn johdon viipymättä saatettava asia Museoviraston tietoon tarpeellisia toimenpiteitä varten.

3.2 Metsähallituksen asettamat tavoitteet

Lapin läänin alueella olevien Natura 2000 -alueiden käyttöä ohjaavat alueiden perustamissäännösten lisäksi vuonna 2005 valmistunut Metsähallituksen yhdessä Lapin ympäristökeskuksen ja Lapin liiton kanssa laatima Lapin Natura-alueiden yleissuunnitelma (Lapin ympäristökeskus ym. 2005). Alueilla noudatetaan lisäksi Metsähallituksen suojelualueiden hoidon ja käytön periaatteita (Metsähallitus 2007) sekä ympäristö- ja laatujärjestelmän asettamia vaatimuksia.

1) Metsät ja suot säilytetään luonnontilaisina.

2) Arvokkaat luontotyypit säilytetään, ja uhanalaisten kasvi- ja eläinlajien esiintymät turvataan tarvittaessa hoitotoimin.

3) Kulttuuriperintökohteiden kulttuuriperintöarvoja vaalitaan.

4) Omaehtoisia käyttäjiä palvellaan ensisijaisesti nykyisten palvelurakenteiden laatua parantamalla ja harkitulla lisärakentamisella virkistysvyöhykkeellä. Palvelurakenteiden hyvällä suunnittelulla sekä opastuksella ohjataan kävijät liikkumaan pääosin reiteillä, ja estetään siten maaston kuluminen ja uhanalaisen lajiston häiriintyminen. Opastuksella ja palvelurakenteiden laatua parantamalla mahdollistetaan nykyistä suuremmat käyntimäärät.

5) Luontomatkailu keskitetään suunnitelman mukaiselle virkistysvyöhykkeelle.

6) Riistaeläin- ja kalakantoja hoidetaan kestävän käytön periaatteen mukaisesti osana laajempia metsästys- ja kalastusaluekokonaisuuksia.

7) Porotalouden toiminnan edellytykset säilytetään. Paikallisten asukkaiden mahdollisuudet käyttää oikeuksiaan metsästyksessä ja muussa virkistyskäytössä säilytetään.

4 Vyöhykealuejako

Suunnitelmassa asetettujen tavoitteiden saavuttamiseksi alue jaetaan seuraaviin maankäytön vyöhykkeisiin.

I Syrjävyöhyke

Syrjävyöhyke säilytetään mahdollisimman luonnontilaisena. Sinne ei rakenneta uutta palveluvarustusta. Liikkuminen on kuitenkin sallittu jokamiehenoikeuksien mukaisesti. Olemassa oleva palveluvarustus ylläpidetään. Suurin osa alueista on syrjävyöhykettä.

II Virkistysvyöhyke

Virkistysvyöhykkeelle sijoittuvat retkeilykäyttöä palvelevat reitit ja rakenteet. Tälle vyöhykkeelle sijoittuu myös kaavailtu yhdyspolku Auttin kylän ja Auttikönkään välille. Tulen tekeminen on sallittu ainoastaan tulentekopaikalla.

Syrjävyöhykkeeseen kuuluu noin 84 % ja virkistysvyöhykkeeseen noin 16 % suunnittelualueesta. Vyöhykealuejako esitetään kuvassa 7.

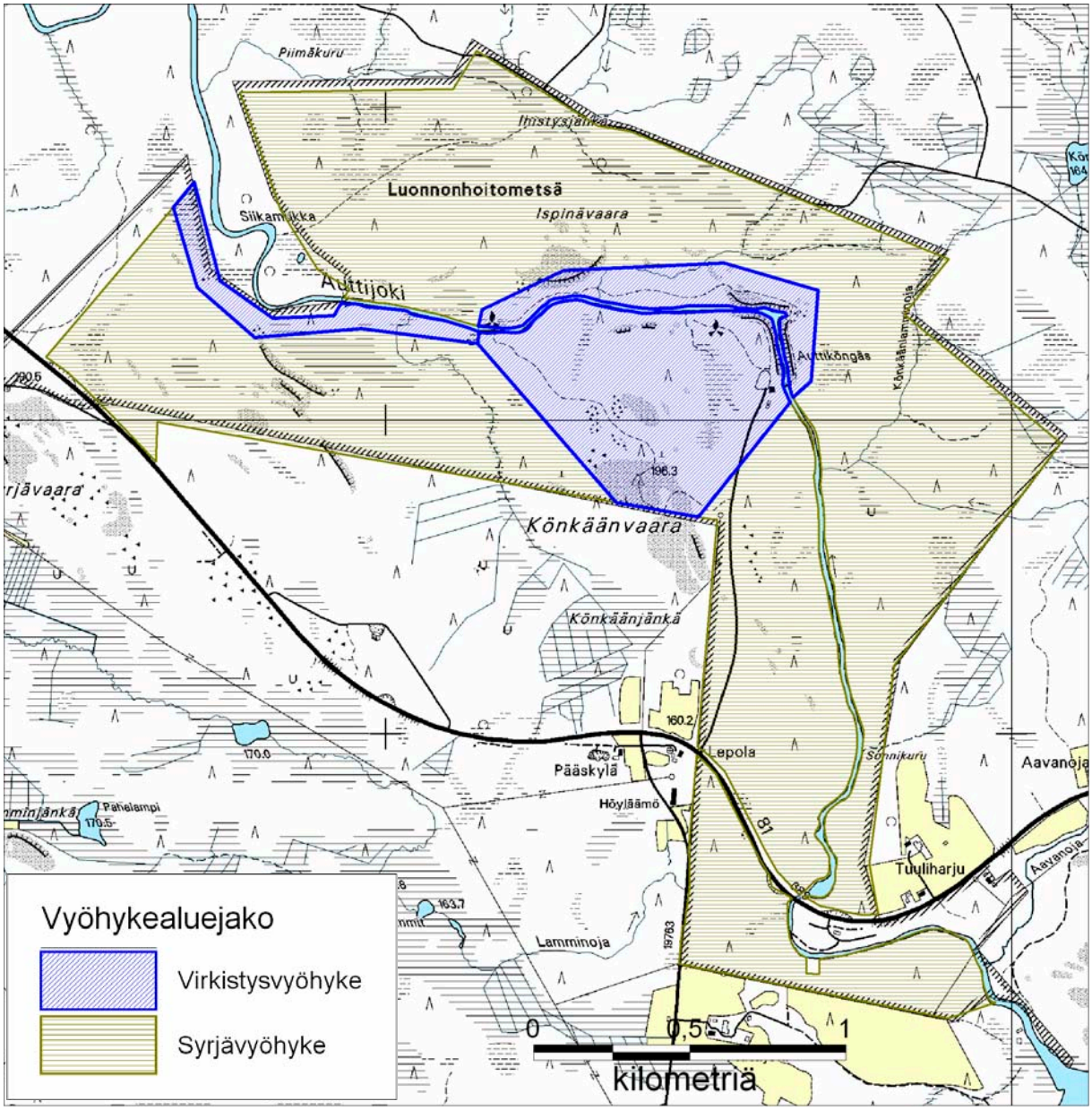

Kuva 7. Auttikönkään Natura-alueen vyöhykkeet. © Metsähallitus 2008, © Genimap Oy, Lupa L5293.

5 Luonnon suojelu ja hoito

5.1 Nykytila

Auttikönkäällä ei ole metsien eikä soiden ennallistamistarpeita. Alueella ei perinnebiotooppeja tai muutakaan luonnonhoitotarvetta.

5.2 Tavoitteet

Lajiston suojelun tavoitteet toteutuvat, kun alueet säilyvät luonnontilaisina eikä alueen käyttö häiritse lajistoa.

Natura-alueen kasvillisuus on paikoin kulumisherkkää. Erityisesti könkään läheisyydessä olevat kallioseinämät ja niiden alatasanteet tulee säilyttää luonnontilaisina harvinaisen kasvilajiston vuoksi. Kallioiden lakiosien kuivien kangasmetsien ohut kasvipeite kuluu helposti tallauksen seurauksena. Arvokkaan kasvilajiston vuoksi Auttikönkään kosken viereisillä kallioilla ei olisi suotavaa harrastaa kiipeily- tai laskeutumistoimintaa.

5.3 Toimenpiteet

Yksittäisten lajien suojelu ei aiheuta erityistoimenpiteitä.

5.4 Seuranta

Uhanalaisia lajeja seurataan lajikohtaisten seurantasuunnitelmien mukaan direktiivilajeja painottaen. Seurannoilla varmistetaan luonnonsuojelutavoitteiden toteutuminen sekä luonnonsuojelun ja käytön tavoitteiden yhteensopivuus.

6 Kulttuuriarvojen suojelu

6.1 Nykytila

Auttikönkään uittolaitteet kuuluvat valtakunnallisesti merkittäviin rakennettuihin kulttuuriympäristöihin (Museovirasto 1993). Metsähallituksen tulee toiminnassaan ottaa huomioon valtakunnalliset alueidenkäyttötavoitteet ja edistää niiden toteuttamista. Valtakunnallisesti merkittävien rakennettujen kulttuuriympäristöjen osalta tavoitteet tarkoittavat, että alueilla pyritään säilyttämään rakennukset, rakenteet ja ympäristö mahdollisimman hyvin. Muutokset ja mahdollinen täydennysrakentaminen eivät saa olla ristiriidassa niiden kulttuuriympäristöarvojen kanssa.

Suunnittelualueella tehtiin hoito- ja käyttösuunnitelmaa varten kulttuuriperinnön inventointi kesällä 2007. Alueen kulttuuriperintö on nyt riittävällä tasolla kartoitettu. Kaikki kulttuuriperintökohteet merkitään Metsähallituksen paikkatietojärjestelmiin.

Alueen varhaisimmat kulttuuriset jäänteet ovat peräisin jo esihistorialliselta ajalta. Auttijoen lähelle on kahteen hiekkaiseen kohtaan kaivettu aikoinaan pyyntikuoppa. Ne näkyvät nykyään maastossa vajaan metrin syvyisinä suppilomaisina, halkaisijaltaan noin 4 m olevina kuoppina. Alueelta ei löydetty muita esihistoriallisen ajan muinaisjäännöksiä.

Auttikönkäällä on runsaasti historiallisen ajan kohteita. Elinkeinohistoriasta kertovat Auttikönkääseen rakennetut uittoruuhi ja uittopato, uudelleen rakennettu uittopirtti sekä Auttijoen pohjoispuolella sijaitseva hiilimiilu. Ihmisen halusta ilmoittaa oleskelustaan jollain paikalla ovat merkkinä Auttikönkään alapuolisiin kallioseinämiin hakatut päivämäärät ja nimikirjaimet.

Jatkosodan aikaisia saksalaisten tekemiä rakenteita on etenkin Auttijoen länsirannalla. Alueelta löytyi 23 ampumapoteroa, 11 V:n muotoista taistelupesäkettä, kuusi taisteluhautaa, suojatie, neljä rakennuksen jäännöstä, kolme kranaatinheittimen paikkaa, panssariestekiviä sekä yksi suuri tykkiasema. Lisäksi alueella on neuvostoliittolaisen vangin tai desantin hauta. Saksalaisten linnoitustyöt ovat jääneet kesken, ja useat rakenteista ovat keskentekoisia (suull. tiedonanto Markku Ylivaara 27.9.2007). Esimerkiksi lähellä Kuusamoon johtavaa maantietä sijaitseva suojatie ei ole valmistunut; samoin useat ampumapesäkkeet olisi myöhemmin todennäköisesti yhdistetty toisiinsa taisteluhaudoin.

6.2 Tavoitteet

Kulttuuriarvojen suojelun tavoitteena on alueen menneisyydestä kertovien esihistoriallisten ja historiallisten kohteiden säilyttäminen. Kulttuuriperintökohteet tarjoavat tietoa menneisyyden elinkeinoista ja elämäntavasta. Suunnittelualueen kulttuuriperintöä voidaan hyödyntää myös luonto-opastuksessa ja -opetuksessa.

6.3 Toimenpiteet

Pyyntikuopissa kasvava puusto poistetaan. Pohjoisemmassa, jo aiemmin löydetyssä pyyntikuopassa kasvaa muutamia pieniä puita ja eteläisemmässä yksi suuri mänty. Puiden poisto estää kuoppien rakenteita tuhoutumasta puiden mahdollisesti kaatuessa. Lisäksi kuopat tulevat paremmin esille ympäröivästä maastosta, ja ne voidaan ottaa opastuskohteiksi alueella kulkevaa luontopolkua uusittaessa.

Vaikka jatkosodan aikaiset rakenteet ovat täyttyneet osittain hiekalla ja puurakenteet ovat suurimmaksi osaksi lahonneet, ovat ne silti vielä havaittavissa. Osasta voisi raivata puustoa pois, jotta rakenteet saataisiin selvemmin näkyviin. Alueella vierailevia ihmisiä voisi myös ohjata rakenteille, tai ainakin kertoa niistä kahvilan lähistön opastetauluissa. Hoidon piiriin otettavista kohteista tehdään erillinen hoitosuunnitelma.

6.4 Seuranta

Muinaisjäännösten ja historiallisten rakenteiden kuntoa tarkkaillaan erikseen tehtävän toimenpidesuunnitelman mukaisesti.

7 Luonnon virkistyskäyttö ja luontomatkailu

7.1 Retkeily

7.1.1 Alueen hallinta ja käytön periaatteet

Suunnittelualueen reitit ja rakenteet on rakennettu nykyiseen muotoonsa pääosin 1980-luvulla. Rakenteita on säännöllisesti peruskorjattu tarpeen mukaan. Kaikki retkeilyä palvelevat reitit ja rakenteet ovat Metsähallituksen luontopalvelujen vastuulla.

Luontorakentamisessa noudatetaan kestävän käytön periaatteita. Erityistä huomiota kiinnitetään rakentamisen tarpeellisuuteen yleensä, rakenteiden sopivuuteen ympäristöön ja niiden toimivuuteen sekä rakennusmateriaalien ympäristöystävällisyyteen ja tuotteen elinkaareen. Luontorakenteiden tavoitteena on tukea luontoelämysten saavuttamista viemättä huomiota pois itse luonnosta.

Metsähallitus noudattaa toiminnassaan kestävän luontomatkailun periaatteita. Kestävää luontomatkailua harjoitetaan hallinnassamme olevilla suojelualueilla siten, että

1) Luontoarvot säilyvät ja toiminta edistää luonnon suojelua.
2) Ympäristöä kuormitetaan mahdollisimman vähän.
3) Arvostetaan paikallista kulttuuria ja perinteitä.
4) Asiakkaiden arvostus ja tietämys luonnosta ja kulttuurista lisääntyvät.
5) Asiakkaiden mahdollisuudet luonnossa virkistymiseen paranevat.
6) Asiakkaiden henkinen ja fyysinen hyvinvointi vahvistuvat.
7) Vaikutetaan myönteisesti paikalliseen talouteen ja työllisyyteen.
8) Viestintä ja markkinointi on laadukasta ja vastuullista.
9) Toimintaa suunnitellaan ja toteutetaan yhteistyössä.

Retkeilyrakenteiden kehittäminen suunnataan virkistysvyöhykkeelle.

7.1.2 Reitit ja rakenteet, nykytilanne

Kävijät vastaanottaa päätien tuntumassa oleva portti.

Auttikönkään alueella on yksi huollettu kesäreitti jalankulkijoille. Noin 3 km:n pituisen rengasreitin alku- ja loppupiste on pysäköintipaikalla. Esteetön reitti vie paikoitusalueelta laavulle, ja siitä edelleen könkään partaalla olevalle näköalapaikalle ja uittopirtille.

Päivätupana palveleva uittopirtti sijaitsee pysäköintipaikan luona. Uittopirtin yhteydessä on liiteri ja varasto sekä vanhojen kuvien ja esineiden näyttelyrakennus.

Suunnittelualueella on kaksi laavua tulentekopaikkoineen. Reitin varrella Könkäänvaaran päällä on luontotorni. Reitin varrella on lisäksi kaksi näköalatasannetta.

Pysäköintialueella on opastustaulut ja reitin varrella kohdeopasteita. Kahviorakennus on huonokuntoinen. Pysäköintialueella on käymälät.

Maastokohteissa ei ole jätteiden keräysastioita. Jätehuolto on omatoiminen – eli retkeilijä ottaa vastuun omista jätteistään tuomalla ne pois maastosta pysäköintipaikan keräyspisteeseen. Maastossa voidaan kuitenkin yleensä kompostoida biojätteet ja polttaa palavat jätteet. Pysäköintialueella on keräysastiat lasi-, metalli- ja sekajätteelle. Alueen laavuilla on kuivakäymälät.

Suunnittelualueen retkeilyvarustus on esitetty kuvassa 8.

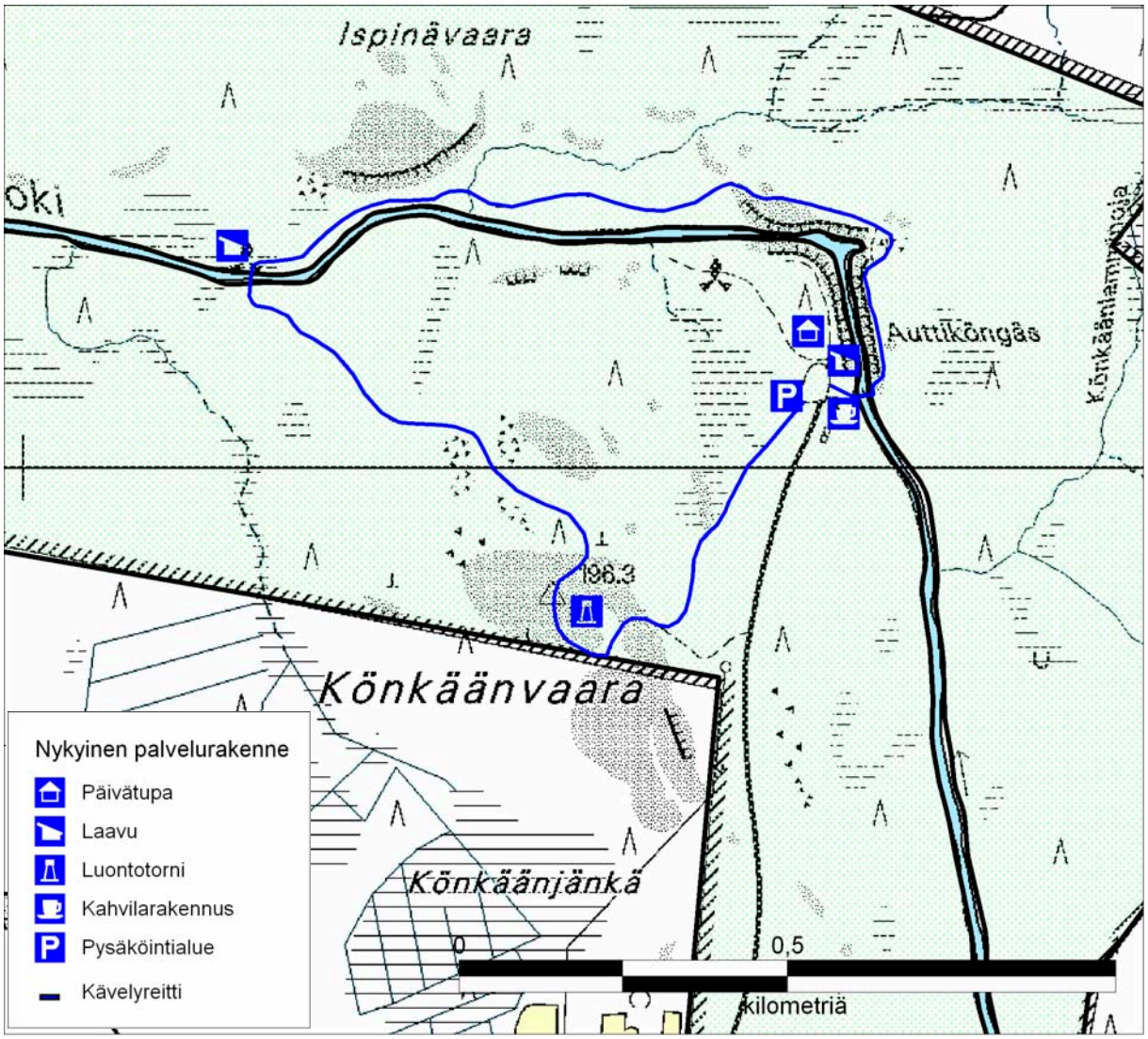

Kuva 8. Auttikönkään suunnittelualueen reitti ja retkeilyrakenteet. © Metsähallitus 2008, © Suomen ympäristökeskus 2008, © Genimap Oy, Lupa L5293.

7.1.3 Tavoitteet

Valtioneuvosto hyväksyi luonnon virkistyskäytön ja luontomatkailun kehittämiseksi vuonna 2003 VILMAT-toimintaohjelman. Ohjelman keskeisin tavoite on kaksinkertaistaa luonnon virkistyskäyttöön ja luontomatkailuun perustuvat työpaikat vuoteen 2010 mennessä. Ohjelmaan perustuen Metsähallitus on tehnyt alueidensa luontomatkailun ja virkistyskäytön painopistealueiden kartoituksen. Tämän mukaan Auttikönkään alue kuuluu Korouoma–Simojärvi-aluekokonaisuuteen. Auttikönkään kävijämäärän oletetaan kasvavan siten, että vuoteen 2015 mennessä kokonaismäärä on noin 25 000 (nykyisin noin 18 000) henkilöä. Arvio perustuu matkailun yleiseen kasvunopeuteen. Suurin osa kävijöistä vierailee könkäällä ja uittopadolla. Reitin kiertää noin neljännes kokonaiskävijöistä. Osa kasvusta tulee ohjelmapalveluyritysten ja osa koulujen lisääntyvän luonto-opetuksen kautta. Myös omatoimisten luontoharrastusten (esim. lintuharrastus) kasvu lisää käyntikertoja.

Virkistyskäytön kehittämisen tavoitteena on, että nykyistä palveluvarustusta parantamalla ja harkitulla lisärakentamisella luodaan edellytykset käyntimäärän kasvulle. Opastuksella ja hyvällä palveluvarustuksella ohjataan lisääntyvät kävijät pääosin reitistölle. Reitistöä ja muuta palveluvarustusta täydennetään ainoastaan virkistysvyöhykkeellä.

Suunnittelualueen ja sen lähialueen nykyinen palveluvarustus pidetään hyvässä kunnossa. Erityisesti huolehditaan turvallisuusnormien noudattamisesta. Mahdollisesta rakentamisesta – kuten uusista reiteistä ja rakenteista – tehdään erillinen toimenpidesuunnitelma.

Auttikönkään jyrkkäpiirteiselle alueelle ei ohjata poro-, koira- eikä moottorikelkkasafareja.

7.1.4 Toimenpiteet

- Auttin kylän ja Auttikönkään yhdistävän yhdyspolun rakentamisesityksen vuoksi hoito- ja käyttösuunnitelman vyöhykealuekarttaan on tehty varaus uudelle reitille. Metsähallitus seuraa kysynnän ja käyttöpaineen kehitystä pidemmällä aikavälillä. Reitistön lisärakentaminen edellyttää merkittävää käyttöpaineen kasvua.
- Uudistetaan pysäköintialueella oleva käymälä.
- Luodaan metsä- ja uittotyön historiasta kertova valokuva- ja esinenäyttely.
- Uudistetaan alueen opastusrakenteita.
- Rakennetaan turvavaijeri tai muu vastaava este Auttijokea ylävirrasta köngästä lähestyville.
- Korjataan huonokuntoiset rakenteet (aidat, pitkokset).
- Tehdään erillinen suunnitelma kahvilarakennuksen kehittämisestä.
- Laaditaan erillinen suunnitelma uittopadon ja uittoruuhen kehittämisestä.
- Selvitetään vanhan veneenvetoreitin historia sekä mahdollisuus rakentaa vetoreitti uudelleen Auttikönkään ohi.
- Tehdään sopimukset ohjelmapalveluyritysten kanssa niiden mahdollisesti käyttämistä erillisreiteistä.

7.1.5 Seuranta

Suunnittelualueen reitin kävijämäärää seurataan kävijälaskurilla. Jatkossa kokonaiskävijämäärää seurataan asennettavalla autolaskurilla. Alueella tehdään kävijätutkimuksia. Huollosta vastaavat henkilöt valvovat alueen käyttöä ja rakenteiden kuntoa. Metsähallituksen palautejärjestelmä on asiakkaiden käytössä.

7.2 Luonto-opastus ja opetuskäyttö

Pääopastetaulut sijaitsevat pysäköintipaikalla. Taulujen sisältö on tehty vuonna 2006. Reitin varren kohdeopasteet uudistetaan lähivuosina. Suunnittelualueen kävijöitä ohjaava reittiopastus pidetään hyvässä kunnossa huoltamalla sitä tarvittaessa.

Näyttelyrakennukseen luodaan näyttely paikallisesta uitto- ja metsätyöhistoriasta.

Kävijöitä opastetaan tutustumaan Metsähallituksen verkkopalveluihin www.metsa.fi sekä erityisesti retkeilyyn ja luonnossa liikkumiseen opastavaan sivustoon www.luontoon.fi. Sivustolla asiat kerrotaan suomeksi, ruotsiksi ja englanniksi.

Suunnittelualuetta on mahdollista käyttää oppilaitosten opetustarkoituksiin siten, että oppilaitos vastaa oppimateriaalin tuottamisesta.

7.3 Palvelurakenteiden huolto

Palveluvarustusten yleisestä kunnosta ja turvallisuudesta vastaa Metsähallitus.

Jätehuollossa noudatetaan roskattoman retkeilyn periaatetta, jonka mukaan taukopaikoilla ei ole sekajäteastioita. Kompostijäte sijoitetaan käymälään. Muun jätteen retkeilijät tuovat maastosta pois lähtöpaikkojen lajittelupisteisiin.

Taukopaikoille toimitetaan polttopuut. Tulisijojen rakenteella, polttopuun laadulla sekä kaasulla toimivilla keittolevyillä vähennetään polttopuun käyttöä.

8 Tutkimus

Metsähallitus ei harjoita varsinaista tutkimustoimintaa. Luonnonsuojelualueita voidaan kuitenkin käyttää tutkimusalueina edellyttäen, että toimenpiteet eivät vaaranna suojeluarvoja. Suunnittelualue soveltuu erilaiseen luonnontieteelliseen tutkimukseen sekä luonnon virkistyskäytön ja luontomatkailun tutkimuskohteeksi. Myös alueen sotahistoria ja muun kulttuuriperintö voivat tarjota mielenkiintoisia tutkimusmahdollisuuksia.

9 Muu käyttö

9.1 Marjastus ja sienestys

Suunnittelualuetta käytetään jokamiehenoikeudella marjastukseen ja sienestykseen. Kävijämääristä ei ole tehty selvitystä.

9.2 Kalastus

Suunnittelualueella säilyvät yleiskalastusoikeudet, ja alueet pidetään kotitarve- ja viehekalastuksen piirissä. Auttikönkään alueen vesien kalataloudellinen arvo on vähäinen, ja vedet kuuluvat osana Metsähallituksen viehekalastuslupa- ja pyydyslupa-alueisiin. Kalastussäännöistä ja kalastosta kerrotaan alueen opasmateriaalissa. Alueelle ei pyritä ohjaamaan lisää kalastajia.

9.3 Metsästys

Auttikönkään alueen riistataloudellinen arvo on pienehköstä pinta-alasta johtuen vähäinen. Pelkästään Auttikönkään alueella eläviä riistaeläinkantoja tai näiden lajien kokonaisia paikallispopulaatioita ei voida määrittää suojelualueelle erikseen, vaan alueen riistaeläinkannat ovat osa laajempien alueiden riistaeläinpopulaatioita. Riistaeläinkantojen kestävä verotus hoidetaan osana laajempien metsästysalueiden riistaeläinkantojen verotussuunnittelua.

Metsästyspaine on vähäinen. Metsästäjiä ei ohjata alueelle, vaan metsästäjille jaettavassa infomateriaalissa kehotetaan välttämään metsästystä alueella retkeilysesongin aikana. Opasmateriaalissa kerrotaan metsästyksestä paikalliselle väestölle tärkeänä vanhana luonnonkäytön muotona, alueella esiintyvistä riistaeläimistä ja riistaeläinkantojen kestävästä verotuksesta. Vierasperäisen pienpetolajiston (minkki, supikoira) pyyntiä edistetään muun lajiston monimuotoisuuden turvaamiseksi.

9.4 Poronhoito

Suunnittelualue jakautuu Auttijoen kohdalta kahden paliskunnan alueelle. Auttijoen pohjoispuoli kuuluu Timisjärven paliskuntaan ja eteläinen puoli Niemelän paliskuntaan. Auttiköngäs on tärkeä porojen talvilaidunalue.

Suunnittelualueen käyttö porotaloudessa jatkuu luonnonsuojelulain (1096/1996) ja poronhoitolain (848/1990) mukaisesti. Poronhoitajilla on maastoliikennelain (1710/1995) mukainen oikeus liikkua maastossa moottoriajoneuvoilla. Maastoliikenteestä neuvotellaan tarvittaessa paliskunnan kanssa.

Porojen maastoruokintaa pyritään välttämään suunnittelualueella. Mahdollisesta maastoruokinnasta on sovittava Metsähallituksen kanssa.

Suunnittelualueen uusien reittien rakentamisesta neuvotellaan paliskunnan kanssa.

9.5 Malminetsintä, kaivostoiminta ja maa-ainesten otto

Malminetsintää ja kaivostoimintaa ohjaa kaivoslaki (503/1965). Luonnonsuojelualueilla sovelletaan erityislakina luonnonsuojelulakia sekä suojelualueen perustamissäädöksiä. Suunnittelualuetta voidaan käyttää malminetsintään. Malminetsintää harjoittavan toimijan tulee harkita ja selvittää, heikentävätkö etsintätoimet merkittävästi alueen luontoarvoja (Natura-vaikutusten tarveharkinta, LsL 65.2 §). Toimijan tulee olla yhteydessä alueelliseen ympäristökeskukseen ja alueen haltijaan Metsähallitukseen. Lupahakemus toimitetaan työ- ja elinkeinoministeriöön. Tarvittaessa on tehtävä Natura-vaikutusten arviointi (LsL 66 §). Lupaa ei myönnetä, jos arvioidaan, että malminetsintätoimenpiteet aiheuttavat merkittävää heikentämistä suojeluperusteina oleviin luontoarvoihin. Rauhoitussäännösten mukaisesti maa-ainesten ottolupia ei myönnetä, koska toimenpiteet vahingoittavat maaperää.

9.6 Puuston käyttö

Suunnittelualueella oleva elävä ja kuollut puu pysyy koskemattomana. Reittien alle jäävät tai reittien päälle kaatuneet puut poistetaan ja otetaan luontopalvelujen käyttöön. Kulttuurikohteiden puuston käsittelyssä noudatetaan asianmukaista ohjeistusta. Auttijoesta voidaan poistaa veneen kulkua haittaavat kaatuneet puut.

9.7 Maastoliikenne ja muu liikkuminen

9.7.1 Maastoliikenne

Suunnittelualueella ei ole virallisia moottorikelkkailureittejä, eikä alueelle ole tarpeellista perustaa moottorikelkkareittejä. Maastoliikenne edellyttää Metsähallituksen myöntämää maastoliikennelupaa – lukuun ottamatta maastoliikennelain (1710/1995, 4 §) mukaisia poikkeuksia. Maastoliikennelupa voidaan myöntää mm. yritystoiminnan huoltoajoon ja suurriistasaaliin kuljetukseen (esim. hirvisaaliin hakemista varten) sekä lumipeitteen aikana myös riistakolmiolaskentaan ja riistanhoitoon.

Maastoliikennelain 8. §:n mukaan alueellinen ympäristökeskus voi antaa alueellisia kieltoja tai rajoituksia. Lain 28. §:n mukaan ”alueellinen ympäristökeskus voi hakemuksesta myöntää henkilölle, jonka liikuntakyky on iän, vamman tai sairauden vuoksi rajoittunut, luvan poiketa 4 §:ssä tai 8 §:ssä säädetystä kiellosta tai rajoituksesta”. Vaikeasti liikuntavammaisen henkilön liikkuminen maastossa moottoriajoneuvolla on maastoliikennelain 4. §:n mukaisesti sallittu ilman Metsähallituksen lupaa.

Metsähallitus voi myöntää harkinnan mukaan erityisin perustein myös muita maastoliikennelupia suunnittelualueen toimintaan soveltuvaan tarkoitukseen voimassa olevien lupien myöntämisperiaatteiden ja -ohjeiden mukaisesti.

9.7.2 Muu liikkuminen

Suunnittelualueella voi kulkea jokamiehenoikeudella. Tällä tarkoitetaan jokaisen Suomessa oleskelevan mahdollisuutta käyttää luontoa siitä riippumatta, kuka omistaa alueen tai on sen haltija. Jokamiehenoikeuksista nauttimiseen ei tarvita maanomistajan lupaa eikä siitä tarvitse maksaa. Jokamiehenoikeutta käyttämällä ei kuitenkaan saa aiheuttaa haittaa tai häiriötä.

10 Toimenpidesuunnitelmat

Hoito- ja käyttösuunnitelman pohjalta aluetta kehitetään toimenpidesuunnitelmien pohjalta. Seuraavassa esitetään lista suunnitelmista, joiden toteuttaminen vastaa suunnitelman tavoitteiden toteutumista.

- kahvilarakennuksen kehittäminen
- uittopadon ja uittoruuhen kehittäminen (laaditaan 2008–2009)
- Auttin kylän ja Auttikönkään yhdistävän yhdyspolun rakentaminen

11 Suunnittelualueen ulkopuolinen maankäyttö

Auttikönkään alue kuuluu samaan vesistön Korouoman alueen kanssa. Myös Simojärven alue on läheisyydessä. Toisaalta Auttikönkään läheisyydessä ovat Kaihuavaaran ja Kivaloiden alueet, jotka ovat siirtyneet Metsäntutkimuslaitokselta Metsähallituksen hallintaan.

HALLINTO JA TOTEUTUKSEN YMPÄRISTÖVAIKUTUKSET

12 Käytön ohjaus, sopimukset, järjestyssääntö ja laajentaminen

Suunnittelualue on Metsähallituksen luontopalvelujen hallinnassa. Metsähallitus valvoo luonnonsuojelualueiden käyttöä viranomaisena ja alueiden haltijana. Valvontaa hoitavat siihen erikoistuneet erätarkastajat ja muu oma henkilökunta. Lisäksi luonnonsuojelu-, metsästys- ym. lakien noudattamista luonnonsuojelualueilla valvovat poliisi ja rajavartiosto.

Lain ympäristöhallinnosta (55/1995) mukaan alueelliset ympäristökeskukset mm. valvovat yleistä etua ympäristö- ja vesiasioissa. Alueellinen ympäristökeskus huolehtii sille säädetyistä ja määrätyistä ympäristönsuojelua, alueiden käyttöä, luonnonsuojelua, kulttuuriympäristöjen hoitoa, rakentamisen ohjausta sekä vesivarojen hoitoa ja käyttöä koskevista tehtävistä.

Kantatie (no 81) kulkee noin 600 m:n matkalla suunnittelualueen halki. Tiealue on Tiehallinnon hallinnassa.

Suunnittelualueesta esitetään perustettavaksi luonnonsuojelulain mukainen suojelualue. Käytön ohjaukseen laaditaan järjestyssäännöt luonnonsuojelulain mukaisen suojelualueen perustamisen yhteydessä.

13 Turvallisuus ja pelastustoiminta

Pelastuspalvelusta vastaa Lapin pelastuslaitos. Suunnittelualueen pelastuspalvelun puhelinnumero on 0201 311 200. Metsähallituksen henkilöstö ja kalusto avustavat pelastustoimissa.

Todennäköisimmät riskit alueen käyttäjille ovat sairauskohtaukset tai tapaturmat ja eksymiset. Tulipalot ja metsäpalot voivat uhata retkeilyrakenteita.

Reittien hyvällä merkinnällä ja viitoituksella ehkäistään eksymistä. Retkeilyneuvonnalla ohjataan kävijöitä varustautumaan ja liikkumaan oikein reiteillä ja maastossa.

Tuvat rakennetaan ja varustetaan voimassa olevien paloturvallisuusvaatimusten mukaisesti.

Avotulen käyttö suunnittelualueen virkistysvyöhykkeellä on sallittu ainoastaan rakennetuilla tulipaikoilla.

14 Valvonta

Metsähallitus valvoo suunnittelualueen käyttöä viranomaisena ja alueiden haltijana.

Metsähallituksen Lapin luontopalveluiden alueella erävalvontaa suorittaa päätoimisesti kolme erätarkastajaa. He vastaavat myös valvonnan koordinoinnista omalla toimialueellaan. Valvontaa tehdään tiiviissä yhteistyössä eri viranomaisten – erityisesti rajavartioston ja poliisin – kanssa. Yhteistyön kehittäminen onkin viime aikoina osaltaan tehostanut valvontaa. Valvontaa tekee myös muu Metsähallituksen henkilöstö. Tällä hetkellä valvontaa Lapin alueella voidaan tehostaa parhaiten viranomaisyhteistyötä tiivistämällä sekä muun valvontaan osallistuvan henkilöstön aktivoimisella. Erävalvonnan tehostamiseksi ja erätarkastajien valvonta-alueiden kohtuullistamiseksi Metsähallitus on esittänyt eri yhteyksissä maa- ja metsätalousministeriölle tarpeen yhden lisäviran perustamiseen Lapin alueelle.

15 Yhteistyö

Tämä suunnitelma on laadittu yhteistyössä alueen muiden viranomaisten, kuntien, järjestöjen ja yrittäjien kanssa. Keskeisenä yhteistyön muotona on ollut suunnitelman laatimista varten perustettu yhteistyöryhmä, jolla on ollut neuvoa-antava rooli suunnitelman laatimisessa.

Yhteistyö jatkuu suunnitelman valmistumisen jälkeenkin. Yhteistyöryhmän kautta syntyneet yhteydet helpottavat kanssakäymistä osapuolten kesken. Kahdenvälistä yhteistyötä harjoitetaan asianosaisten kanssa kaiken toiminnan yhteydessä. Etelä-Lapin puistoalue vastaa ajankohtaisten asioiden tiedottamisesta eri tiedotusvälineiden kautta. Puistonjohtaja vastaa suunnitelmien esittelystä alueen sidosryhmille.

16 Resurssit ja aikataulu

16.1 Kustannukset ja aikataulu

Taulukossa 4 on esitetty arvio suunnittelualueen vaatimista investointi- ja vuotuisista käyttökustannuksista. Aikataulua investointien toteuttamiseen ei esitetä.

Taulukko 4. Auttikönkään suunnittelualueen investointi- ja ylläpitokustannukset.

Kohde	Investointi €	Ylläpito €/v
Autti–Auttiköngäs-yhdyspolku	1 000	
Opasteiden uudistaminen	4 000	
Valokuva- ja esinenäyttely	4 000	
Käymälärakennuksen uudistaminen	6 000	
Pitkosten korjaaminen	10 000	
Rakenteiden ylläpito		2 500
Polttopuuhuolto		1 000

16.2 Työvoima

Suunnittelualue on osa Etelä-Lapin puistoaluetta. Vuonna 2007 suunnittelualueen sekä luontopalvelujen vastuulla olevien reittien ja rakenteiden ylläpitotehtäviin käytettiin 0,3 henkilötyövuotta. Suurin osa tästä oli palvelurakenteiden huoltotöitä. Määrän arvioidaan pysyvän jatkossakin samalla tasolla. Työt teetetään mahdollisuuksien mukaan paikallisilla henkilöillä, yhdistyksillä ja yrityksillä ottaen huomioon laki julkisista hankinnoista (348/2007).

17 Suunnitelman vaikutusten arviointi

17.1 YVA-lain mukainen arviointi

Tämä hoito- ja käyttösuunnitelma ei sisällä sellaisia hankkeita, joista olisi laadittava ns. YVA-lain (Laki ympäristövaikutusten arviointimenettelystä 468/1994) mukainen ympäristövaikutusten arviointi. Suunnitelman toteuttamisella on kuitenkin ekologisia, sosiaalisia ja taloudellisia vaikutuksia, joita seuraavassa tarkastellaan.

17.1.1 Ekologiset vaikutukset

Hoito- ja käyttösuunnitelman tavoitteena on säilyttää suunnittelualueen metsät ja suot luonnontilaisina. Arvokkaat luontotyypit säilytetään ja uhanalaisten lajien elinympäristöt turvataan. Näin toimien luontoarvot voidaan säilyttää ja jopa parantaa niitä. Kävijöiden ja luontomatkailun tuoma käyttöpaine ohjataan virkistysvyöhykkeelle. Alueen käyttö on ohjattua, eikä siitä aiheudu merkittävää kulumista tai häirintää.

17.1.2 Sosiaaliset vaikutukset

Suunnittelualue tarjoaa paikallisille ihmisille mahdollisuuden retkeilyyn, marjastukseen, sienestykseen, kalastukseen ja metsästykseen. Matkailijoille suunnittelualue tarjoaa hyvät puitteet omatoimiseen luonnossa liikkumiseen. Luontomatkailulle se on mahdollisuus luontoelämysten tuottamiseen. Suunnitelma ei muuta paikallisen väestön mahdollisuuksia alueen monipuoliseen käyttöön.

Suunnittelualue on merkittävä porojen laidunalue. Suunnitelmalla ei puututa alueen poronhoidon harjoittamisen mahdollisuuksiin.

17.1.3 Taloudelliset vaikutukset

Rovaniemen alueella tapahtuva matkailun todennäköinen lisääntyminen tukeutuu osittain myös suunnittelualueen palveluihin. Suunnittelualue hoito- ja käyttösuunnitelmineen tukee aluetaloutta luontomatkailun kasvun kautta. Tämän tuen taloudellisesta arvosta ei ole olemassa tutkimustietoa.

Suunnittelualueen hoito ja kesäaikainen kahviotoiminta työllistävät paikallista väestöä. Luonto tarjoaa sekä paikallisille asukkaille että ulkopuolisille kävijöille mahdollisuuden taloudelliseen hyötymiseen luonnontuotteita keräämällä, kalastamalla ja metsästämällä. Alue tukee porotalouden edellytyksiä.

17.2 Vaikutukset Natura 2000 -alueen luontoarvoihin

Suunnittelualueen suojelu tullaan toteuttamaan luonnonsuojelulain (1096/1996) keinoin.

Suunnittelualue kehittyy suunnitelman mukaisesti luonnontilaisena. Alueelle on suunniteltu rakennettavan vain vähäistä uutta palveluvarustusta. Tämän ei arvioida heikentävän luontoarvoja suoranaisesti eikä esimerkiksi lisääntyneen käyttöpaineen kautta. Suunnittelualueen hoito- ja käyttösuunnitelman mukainen käyttö ei aiheuta Natura 2000 -verkostoon sisältyvien luontoarvojen heikentymistä.

Luonnonsuojelulain 65. §:n mukaan Natura 2000 -verkostoon kuuluvia alueita koskevan suunnitelman tai hankkeen vaikutukset on asianmukaisella tavalla arvioitava ”jos hanke tai suunnitelma joko yksistään tai tarkasteltuna yhdessä muiden hankkeiden kanssa todennäköisesti merkityksellisesti heikentää valtioneuvoston Natura 2000 -verkostoon ehdottaman tai verkostoon sisällytetyn alueen niitä luonnonarvoja jotka ovat olleet perusteena sen verkostoon liittämiselle”.

Suunnitelmassa esitettyjen käyttömuotojen ja toimenpiteiden perusteella on katsottava, etteivät laadittavaan hoito- ja käyttösuunnitelmaan sisältyvät toimenpiteet yksinään tai yhdessä vaaranna valtioneuvoston Natura 2000 -verkostoon ehdottaman alueen luonnonarvoja, jotka ovat olleet perusteena sen verkostoon liittämiselle. Tämän vuoksi luonnonsuojelulain 65. §:ssä tarkoitettu arviointi- ja lausuntomenettely ei ole ollut tarpeen.

Mikäli suunnitelmakaudella syntyy muita hankkeita tai suunnitelmia, joilla voi olla luonnonarvoja heikentävä vaikutus, tulee niiden osalta tehdä arviointi. Arvioinnista vastaa hankkeen tai suunnitelman tekijä.

Lähteet

Euroopan unionin lintudirektiivi 79/409/ETY. – Euroopan yhteisöjen neuvoston direktiivi luonnonvaraisten lintujen suojelusta.

Euroopan unionin luontodirektiivi 92/43/ETY. – Euroopan yhteisöjen neuvoston direktiivi luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta. Annettu 21.5.1992.

Euroopan unionin vesipuitedirektiivi 2000/60/EY. – Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi yhteisön vesipolitiikan puitteista. Annettu 23.10.2000.

Kaivoslaki 503/1965.

Korteniemi, I. 1989: Auttiköngäs luonnonhoitometsä. – Metsähallitus.

Laki julkisista hankinnoista 348/2007.

Laki Metsähallituksesta 1378/2004.

Laki ympäristöhallinnosta 55/1995.

Laki ympäristövaikutusten arvioinnista 468/1994. – YVA-laki.

Lapin ympäristökeskus, Lapin liitto & Metsähallitus 2005: Lapin Natura 2000 -verkoston hoidon ja käytön yleissuunnitelma.

Luonnonsuojelulaki 1096/1996.

Maa-aineslaki 555/1981.

Maankäyttö- ja rakennuslaki 132/1999.

Maastoliikennelaki 1710/1995.

Manner, R. & Tervo, T. 1988: Lapin geologiaa. – Lapin maakuntaliitto ry & Lapin lääninhallitus.

Metsähallitus: Julkaisemattomat raportit.

— 2007: Suojelualueiden hoidon ja käytön periaatteet. – Metsähallituksen asianhallinta 2545/623/2007. Metsähallitus, luontopalvelut 24.9.2007. 67 s.

Metsästyslaki 615/1993.

Muinaismuistolaki 295/1963.

Museovirasto 1993: Rakennettu kulttuuriympäristö. Valtakunnallisesti merkittävät kulttuurihistorialliset ympäristöt. – Rakennushistorian osaston julkaisu 16.

Poronhoitolaki 848/1990.

Rakennussuojelulaki 60/1985.

Sankari, N. 2006: Korouoman (Posio), Auttikönkään (Rovaniemi) ja Pallas–Yllästunturin (Kittilä) kalliokasviselvitys 2005. – Metsähallitus, Lapin luontopalvelut.

Valtioneuvoston päätös 1998: Valtioneuvoston päätös Euroopan yhteisön Natura 2000 -verkoston Suomen ehdotuksen hyväksymisestä 20.8.1998. – Helsinki. 84 s. + 2 liitettä.

Vesilaki 264/1961.

www.lapinliitto.fi

Lausuntoyhteenveto

LAUSUJA JA LAUSUNNON SISÄLTÖ	MH:N VASTAUS JA TOIMENPIDE
Lapin ympäristökeskus	
Suunnitelman kohdassa 9.5 Malminetsintä, kaivostoiminta ja maa-ainesten otto todetaan virheellisesti, että malminetsintälupia myöntää Metsähallitus. Koska asetus vanhojen metsien suojelusta (1115/1993) ei koske Lapin VMO-alueita, myöskään rauhoitussäännösten geologista tutkimusta ja malminetsintää koskevat säännökset eivät ole voimassa. Sama koskee maa-ainesten ottoa.	+Tekstiä on muutettu.
Lapin riistanhoitopiiri	
Lapin riistanhoitopiirillä ei ole huomauttamista suunnitelma-luonnokseen. Riistanhoitopiiri toivoo, että Korouomaan laadittavan hk-suunnitelman yhteydessä kuullaan Posion riistanhoitoyhdistystä ja Lapin riistanhoitopiiriä.	-Korouoman hallinta kuuluu Pohjanmaan luontopalvelujen vastuulle. Korouoman hk-suunnittelun yhteydessä kuullaan alueen vastuussa olevia riistaorganisaatioita.
Rovaniemen kaupunki	
”Uittopadon ja uittoruuhen kehittämisestä laaditaan erillinen suunnitelma.” – Tarkoitettaneen ylläpidon kehittämistä.	-Erillinen suunnitelma sisältää nykytila-arvion lisäksi tulevan kehittämisen ja ylläpidon suunnitelman.
”Samassa yhteydessä selvitetään mahdollisuus rakentaa veneenvetoreitti Auttikönkään yli.” – Ei pitäisi rakentaa mitään uutta, parempi historiaan pohjautuva infotaulu kuvin ja sanoin asiasta.	-Asia selvitetään erillisessä suunnitelmassa.
Historiaosioon (2.6) tulisi lisätä kappale veneenvetoreitistä sekä sen käytöstä ja linjauksesta. Veneenvetoreittiasia on mahdollinen osa muinaista kulkureitistöä.	+Tekstiä on täydennetty.
Paliskuntain yhdistys	
Hoito- ja käyttösuunnitelman tavoitteena on säilyttää poron-hoidon edellytykset tulevaisuudessakin. Lisäksi Paliskuntain yhdistys korostaa jatkossakin neuvotteluvelvollisuutta.	-Metsähallitus toimii aktiivisesti suunnittelu-alueen paliskuntien kanssa.
Rovaniemen työvoimatoimisto	
Rovaniemen työvoimatoimistolla ei ole huomautettavaa suunnitelmaluonnokseen.	+Ei toimenpiteitä.
Geologian tutkimuskeskus	
Geologian tutkimuskeskus omaa laajaa asiantuntemusta hoito- ja käyttösuunnitelman tueksi ja on käytettävissä jatkossa suunnitteluprojekteissa.	-Metsähallitus arvostaa Geologian tutkimus-keskuksen asiantuntemusta hoito- ja käyttö-suunnittelun tukena.
Lapin luonnonsuojelupiiri	
Yleisötilaisuuden ja yhteistyöryhmän kokousten päivä-määrät tulisi mainita suunnitelmassa mahdollisia myöhempiä selvityksiä varten.	-Kokouspöytäkirjat on tallennettu hks-ohjeen mukaisesti Metsähallituksen asianhallinta-järjestelmään. +Yleisötilaisuuden ja yhteistyöryhmän kokousten päivämäärät on lisätty raporttiin.

LAUSUJA JA LAUSUNNON SISÄLTÖ	MH:N VASTAUS JA TOIMENPIDE
Lapin luonnonsuojelupiiri Suunnittelualueen halki kulkeva Auttijoki tulisi yhteistyö-ryhmän kokouksen kehotuksen mukaan siirtää luonto-palvelujen hallintaan. Onko Metsähallituksessa tehty joen hallintasuhteesta esityksiä tai päätöksiä?	-Kyseessä oleva maankäyttöpäätös kuuluu luonnonvarasuunnittelun piiriin, ei hks-prosessiin.
Kuva 3 (s. 8) on pieni ja vaikeaselkoinen. Karttaa pitäisi suurentaa.	+Karttaa on hieman suurennettu.
Suunnittelualueen nisäkkäät on kirjattu puutteellisesti. Erityisesti ilveksen harvinaislaatuisuuden ja toisinaan esille tulevien salametsästysuutisten vuoksi toivottavaa olisi erillinen rauhoitussuunnitelma siitä, miten ilveksen elinolot suunnittelualueella turvataan.	-Ilveksen metsästystä ja mahdollista rauhoitusta ohjataan metsästyslakiin perustuen maa- ja metsätalousministeriön sekä riistanhoitopiirin päätöksin. Metsähallituksella ei ole asiassa toimivaltaa.
Luonnonsuojelupiiri esittää, että kiipeily- ja laskeutumis-toiminta kielletään Auttikönkäällä.	-Alueen käytön rajoituksia voidaan asettaa perustetulle suojelualueelle, ei suojeluohjelma-alueelle.
Kestävän luontomatkailun periaatteiden lisäksi tulisi vastuullisen tarkkailun nimissä liittää arvio siitä, miten periaatteet ovat käytännössä toimineet. Esimerkiksi arvio siitä, miten luontoarvot ovat suunnittelualueella säilyneet kasvavista matkailuvirroista huolimatta.	-Alueen maankäyttöanalyysissä luvussa 2.8 on arvioitu matkailijoiden vaikutus. Luku 7.1.3 mahdollistaa hallitun matkailijamäärän kehityksen. Suunnitelman ekologiset vaikutukset on arvioitu luvussa 17.1.1.
VILMAT-toimenpideohjelmaa tulisi esitellä tarkemmin. Riippumatta VILMAT-ohjelmasta luonnonsuojelupiiri kyseenalaistaa Metsähallituksen luontopalvelujen roolin matkailun edistäjänä.	-VILMAT-ohjelma löytyy internetosoitteesta www.ymparisto.fi.
Erillisten suunnitelmien aikataulu tulisi kirjata suunnitelmaan.	-Tarkkaa aikataulutusta ei katsota kaikilta osin tarpeelliseksi. +Tekstiä on osin täydennetty.
”Suunnittelualueella ei ole virallisia moottorikelkkareittejä.” – mutta suunnitelman mukaan ”Pyrkimyksenä on Metsä-hallituksen moottorikelkkaurien muuttaminen reiteiksi.” Luonnonsuojelupiiri vaatii luopumista tällaisesta pyrkimyksestä suunnittelualueella.	+Tekstiä on tarkennettu.
Toimenpidesuunnitelmien joukkoon tulisi lisätä suunnitelma kävelyreitistä Auttin kylältä könkäälle.	+Kävelyreittisuunnitelma on lisätty raporttiin.
Luonnonsuojelupiiri tiedustelee, millaisella statuksella merkitystä alueesta olisi kysymys luonnonsuojelulain mukaisen suojelualueen perustamisen jälkeen.	-Suojelualue perustetaan statuksella ”Muu luonnonsuojelualue”.

METSÄHALLITUS

Metsähallituksen vahvistuskirje

Lapin luontopalvelut

30.9.2008
3160/623/2008

kirjeenne 29.9.2008

AUTTIKÖNGÄS – NATURA-ALUEEN HOITO- JA KÄYTTÖSUUNNITELMAN HYVÄKSYMINEN

Lapin luontopalvelut on viitekirjeellään lähettänyt Metsähallituksen hyväksyttäväksi Rovaniemen kaupungissa sijaitsevan Auttikönkään Natura 2000 –alueen (FI1301217) hoito- ja käyttösuunnitelman. Suunnittelualueen pinta-ala on noin 377 hehtaaria. Alue on kokonaisuudessaan valtion omistuksessa.

Metsähallitus hyväksyy suunnitelman esitetyssä muodossaan toteutettavaksi.

Luontopalvelujohtaja — Rauno Väisänen

Erikoissuunnittelija — Timo Halme

TIEDOKSI: Lapin ympäristökeskus
Lapin luontopalvelut

Metsähallitus • PL 94 (Vernissakatu 4) • FI-01301 VANTAA • FINLAND
tel. +358 (0)205 64 100 • fax +358 (0)205 64 4234 • www.metsa.fi • Business ID 0116726-7

Vuodesta 2006 alkaen ilmestyneet Metsähallituksen C-sarjan julkaisut

No 1 Metsähallitus 2006: Kurjenrahkan kansallispuiston hoito- ja käyttösuunnitelma. 68 s.

No 2 Metsähallitus 2006: Syötteen kansallispuiston hoito- ja käyttösuunnitelma. 61 s.

No 3 Metsähallitus 2006: Parikkalan Siikalahden hoito- ja käyttösuunnitelma. 169 s.

No 4 Metsähallitus 2006: Koitajoen Natura-alueen hoito- ja käyttösuunnitelma. 77 s.

No 5 Metsähallitus 2006: Mietoistenlahden hoito- ja käyttösuunnitelma. 92 s.

No 6 Metsähallitus 2006: Levanevan hoito- ja käyttösuunnitelma. 66 s.

No 7 Metsähallitus 2006: Joutsenaavan–Kaita-aavan hoito- ja käyttösuunnitelma. 48 s.

No 8 Metsähallitus 2006: Luiron soiden hoito- ja käyttösuunnitelma. 54 s.

No 9 Metsähallitus 2006: Näätävuoman–Sotkavuoman hoito- ja käyttösuunnitelma. 48 s.

No 10 Metsähallitus 2006: Teuravuoman–Kivijärvenvuoman hoito- ja käyttösuunnitelma. 50 s.

No 11 Metsähallitus 2006: Viiankiaavan hoito- ja käyttösuunnitelma. 51 s.

No 12 Metsähallitus 2006: Hossan retkeilyalueen hoito- ja käyttösuunnitelma. 58 s.

No 13 Metsähallitus 2006: Omenajärven Natura 2000 -alueen hoito- ja käyttösuunnitelma. 64 s.

No 14 Metsähallitus 2006: Koskeljärven Natura 2000 -alueen hoito- ja käyttösuunnitelma. 79 s.

No 15 Metsähallitus 2006: Haukisuon–Härkäsuon–Kukkonevan Natura 2000 -alueen hoito- ja käyttösuunnitelma. 63 s.

No 16 Metsähallitus 2007: Olvassuon Natura 2000 -alueen hoito- ja käyttösuunnitelma. 71 s.

No 17 Metsähallitus 2007: Litokairan Natura 2000 -alueen hoito- ja käyttösuunnitelma. 81 s.

No 18 Metsähallitus 2007: Iso Tilansuo–Housuson Natura 2000 -alueen hoito- ja käyttösuunnitelma. 41 s.

No 19 Metsähallitus 2006: Nuuksion kansallispuiston hoito- ja käyttösuunnitelma. 123 s.

No 20 Metsähallitus 2007: Salamajärven suojelualuekokonaisuuden hoito- ja käyttösuunnitelma 2006–2015. 131 s.

No 21 Metsähallitus 2007: Älänteen Natura 2000 -alueen hoito- ja käyttösuunnitelma. 60 s.

No 22 Metsähallitus 2007: Venenevan–Pelson Natura 2000 -alueen hoito- ja käyttösuunnitelma. 50 s.

No 23 Metsähallitus 2007: Kermajärven rantojensuojeluohjelma-alueen hoito- ja käyttösuunnitelma. 35 s.

No 24 Metsähallitus 2007: Siikavaaran hoito- ja käyttösuunnitelma. 50 s.

No 25 Metsähallitus 2007: Jämäsvaaran virkistysmetsän hoito- ja käyttösuunnitelma. 47 s.

No 26 Metsähallitus 2007: Oukkulanlahden Natura 2000 -alueen hoito- ja käyttösuunnitelma. 71 s.

No 27 Metsähallitus 2007: Otajärven Natura 2000 -alueen hoito- ja käyttösuunnitelma. 84 s.

No 28 Metsähallitus 2007: Kansanneva–Kurkineva–Muurainsuon, Kinkerisaarennevan ja Itämäki–Eteläjoen hoito- ja käyttösuunnitelma 2006–2015. 45 s.

No 29 Metsähallitus 2007: Medvastön–Stormossenin alueen hoito- ja käyttösuunnitelma. 81 s.

No 30 Metsähallitus 2007: Pyhä–Luoston kansallispuiston hoito- ja käyttösuunnitelma. 129 s.

No 31 Metsähallitus 2007: Petkeljärvi–Putkelanharjun ja Puohtiinsuon Natura 2000 -alueiden hoito- ja käyttösuunnitelma. 101 s.

No 32 Metsähallitus 2007: Hiidenportin kansallispuiston hoito- ja käyttösuunnitelma. 61 s.

.

No 33 Hokkanen, M. & Kanerva, T. 2007: Saltfjärdenin luonnonhoidon ja rakenteiden toimenpidesuunnitelma. 33 s.

No 34 Pirkanmaan ympäristökeskus & Metsähallitus 2007: Ekojärven Natura 2000 -alueen hoito- ja käyttösuunnitelma. 68 s.

No 35 Metsähallitus 2008: Viklinrimmen Natura 2000 -alueen hoito- ja käyttösuunnitelma. 49 s.

No 36 Metsähallitus 2008: Pallas–Yllästunturin kansallispuiston hoito- ja käyttösuunnitelma. 198 s.

No 37 Metsähallitus 2008: Rokuan kansallispuiston ja valtion omistamien Natura-alueiden hoito- ja käyttösuunnitelma. 60 s.

No 38 Metsähallitus 2008: Ystävyyden puiston hoito- ja käyttösuunnitelma. 148 s.

No 39 Metsähallitus 2008: Käsivarren erämaa-alueen hoito- ja käyttösuunnitelma. 134 s.

No 40 Metsähallitus 2008: Giehtaruohttasa meahcceguovllu dikšun- ja geavahanplána. 134 s.

No 41 Metsähallitus 2008: Vätsärin erämaan hoito- ja käyttösuunnitelma. 143 s.

No 42 Metsähallitus 2008: Váhčira meahcceguovllu dikšun- ja geavahanplána. 146 s.

No 43 Metsähallitus 2008: Kuusisuo–Hattusuon, Soininsuo–Kapustasuon ja Ohtosensuon Natura 2000 -alueiden hoito- ja käyttösuunnitelma 2007–2016. 57 s.

No 44 Metsähallitus 2008: Hepokönkään hoito- ja käyttösuunnitelma. 40 s.

No 45 Metsähallitus 2008: Hämeenkankaan monikäyttö- ja harjoitusalueen sekä Natura 2000 -alueen hoito- ja käyttösuunnitelma. 130 s.

No 46 Jansson, H. & Raatikainen, K. 2008: Vallisaaren ja Kuninkaansaaren alueen hoitosuunnitelma. 119 s.

No 47 Rouvala, A. & Peltonen, T. 2008: Seitsemisen ja Helvetinjärven alueen luontomatkailusuunnitelma. 71 s.

No 48 Metsähallitus 2009: Lemmenjoen kansallispuiston hoito- ja käyttösuunnitelma. 208 s.

No 49 Metsähallitus 2009: Leammi álbmotmeahci dikšun- ja geavahanplána. 209 s.

No 50 Metsähallitus 2009: Riisitunturin kansallispuiston hoito- ja käyttösuunnitelma 2008–2017. 87 s.

No 51 Metsähallitus 2009: Seitsemisen suojelualuekokonaisuuden hoito- ja käyttösuunnitelma. 161 s.

No 52 Metsähallitus 2009: Liesjärven kansallispuiston hoito- ja käyttösuunnitelma. 84 s.

No 53 Metsähallitus 2009: Torronsuon kansallispuiston hoito- ja käyttösuunnitelma. 75 s.

No 54 Metsähallitus 2009: Isojärven kansallispuiston hoito- ja käyttösuunnitelma. 121 s.

No 55 Metsähallitus 2009: Leivonmäen kansallispuiston hoito- ja käyttösuunnitelma. 114 s.

No 56 Metsähallitus 2009: Puurijärvi–Isosuon kansallispuiston hoito- ja käyttösuunnitelma. 77 s.

No 57 Perämeren kansallispuiston, Perämeren saarten ja Röytän Natura 2000 -alueiden hoito- ja käyttösuunnitelma. 84 s.

No 58 Metsähallitus 2009: Merenkurkun saariston maailmanperintöalueen hallinto- ja kehitys-suunnitelma. 77 s.

No 59 Forststyrelsen 2009: Förvaltnings- och utvecklingsplan för världsarvet Kvarkens skärgård. 77 s.

No 61 Metsähallitus 2009: Hyyppään ja Alasuon Natura 2000 -alueiden hoito- ja käyttösuunnitelma. 51 s.

No 62 Metsähallitus 2009: Vaarunvuorten Natura 2000 -alueen hoito- ja käyttösuunnitelma. 86 s.

No 63 Metsähallitus 2009: Vattajanniemen Natura 2000 -alueen hoito- ja käyttösuunnitelma. 101 s.

No 64 Laukkanen, M. 2009: Saimaan suojelualueiden luontomatkailusuunnitelma. 65 s.

No 65 Sarlin, A. 2009: Strategi för naturturismen i Skärgårdshavet. 64 s.

No 66 Sarlin, A. 2009: Strategy for nature tourism in the Archipelago Sea. 64 s.

No 67 Sarlin, A. 2009: Saaristomeren luontomatkailusuunnitelma. 65 s.

No 68 Metsähallitus 2010: Korouoman–Jäniskairan Natura 2000 -alueen hoito- ja käyttö-suunnitelma 2008–2017. 89 s.

No 69 Metsähallitus 2009: Ystävyyden puiston hoito- ja käyttösuunnitelma. 142 s. (painettu versio)

No 70 Metsähallitus 2010: Talaskankaan luonnonsuojelualueen hoito- ja käyttösuunnitelma. 70 s.

No 71 Metsähallitus 2010: Martimoaapa–Lumiaapa–Penikat Natura 2000 -alueen hoito- ja käyttö-suunnitelma. 54 s.

ISSN 1796-2943
ISBN 978-952-446-790-2 (pdf)

Julkaisu on luettavissa osoitteessa:

www.metsa.fi/hks

Metsähallituksen luonnonsuojelujulkaisuja. Sarja C 72